

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁστίχως λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν.

Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Παρασκευή.

†

Σήμερον κατὰ τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ ἐκκλησία τελεῖ τὰ πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ ἀναμνησκεί τοὺς πιστοὺς τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοανθρώπου, δι' οὗ ἐξηγοράσθη ὁ κόσμος, δὲν εἶναι πρέπον ν' ἀποσπάσωμεν καθ' ὀλοκληρίαν τὸ πνεῦμα τῶν ἀναγνωστῶν μας ἐκ τῶν ἰδεῶν ἃς ἐμπνέει αὐτοῖς ἐπὶ ζήλου κρεμάμενος σήμερον καὶ νὰ προσεγκύσωμεν οὐτὸ ἀμέριστον ἐπὶ τὴν τῶν ἐγκοσμίων τύρβην καὶ ἀθλιότητα.

Κατὰ τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Παρασκευὴν τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν: «Πεπλήρωται μὲν ὁ τῆς νηστείας ἀγὼν, ἔληξε δὲ εἰς τὸν σταυρὸν» ποῦ γὰρ ἐχρῆν τῆς νίκης τὸ τέλος ἢ ἐπὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ τροπαῖον λήγειν; Τροπαῖον γὰρ τοῦ Χριστοῦ ὁ Σταυρὸς ἀπαξ μὲν παγείεις αἰεὶ δὲ δαίμονας τρεπόμενος. Ποῦ γὰρ εἶδωλα καὶ ζῶων ματαίων φόνος; Ποῦ δὲ ναοὶ καὶ τῆς δυσσεβείας τὸ πῦρ; Ἐσοθήθη πάντα δι' ἐν ἁγίον αἷμα καὶ πέπτωκε καὶ ἔστη σταυρός πολυδύναμος δύναμις, βέλος ἀράτων, φάρμακον αἵον, πληγὴ λυσίπονος, ἐπινοεῖδιστος δοξα, ὥστε κὰν μυρία ἔτερα λέγω περὶ Χριστοῦ, κὰν μυρία θαύματα διηγούμενος καταπλήρωσιν τὸν ἀκροατὴν, οὐχ' οὕτως ἐπ' ἐκείνοις ὡς ἐπὶ σταυροῦ σεμνύομαι.» Οὕτως ἀρχεται τοῦ εἰς τὴν Σταύρωσιν λόγου αὐτοῦ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, οὐτινος ἢ μελίρρυτος μούσα ἀνεπαύθη κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, ὅπως ἀκουσθῆ γλυκεῖα καὶ παιδρὰ εἶπερ ποτε τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως.

Σήμερον οἱ κώδιες τῶν ἐκκλησιῶν ἠχοῦσι πένθιμοι, ἢ τηροῦσι πένθιμον σιγὴν, ἀνθὴ δὲ ἑαρινὰ ἀπὸ πρωῆς στολιζοῦσιν τὸν ἐπιτάφιον, ὅστις τεθεσεται ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἱερῶν ναῶν περὶ τὴν μεσημβρίαν εἰς προσκύνησιν τῶν ὀρθοδόξων. Ἄλλ' ἐν τῷ πένθιμῳ αὐτῆς, παιδρῶν ἄποβαίνει ἢ ἱερὰ ἀκολουθία τὴν ἐσπέραν ταύτην, ἣτις εἶναι ὁ ὄρθρος τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου, ἐν ᾧ τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν.

Ὁ ἐπιτάφιος ὄρθρος ὁ ψαλλόμενος σήμερον μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὰς ἐκκλησίας, εἶναι ἐλεγειακὴ, οὕτως εἰπεῖν, ἐκκλησιαστικὴ ποίησις, ἀπασα ἢ ἀκαλουθία περιπαθῆς λίκου καὶ τὸ ἐν τροπαῖον συγκινητικώτερον τοῦ ἄλλου. Ὅποιον πάθος εἰς τὰ θρηνώδη ἐγκώμια, ὅποια λυρικὴ δύναμις ἐν αὐτοῖς συγκινοῦσα μέχρις ἐνδομύχων τὸν ἄνθρωπον! Ὁλος ὁ κόσμος ὁ Ἑλληνικὸς γνωρίζει τοῦτο καὶ ὄλοι τὴν ἐσπέραν ταύτην θὰ παρευρεθῶσιν εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς κατὰ τὴν πένθιμωτέραν καὶ παιδρῶν συνάμα ἀκολουθίαν τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας, ὅπως ἀκούσωσι τὰ ἐγκώμια τοῦ ἐπιταφίου ὧν ἀμίμητος εἶναι καὶ ἡ ποίησις καὶ ἡ μελωδία. Ἄς προσέξωσιν εἰς αὐτὴν οἱ φιλόχριστοι ἀναγνώσται οὐγὶ διὰ τῶν ἐξωτερικῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν ὀμμάτων τῆς ψυχῆς ἐν καθαφῶ συνειδότι.

Ὁ κανὼν κελᾶδημα ποιητικώτατον, εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀπὸ τῆς σι'. δηλαδὴ ὠδῆς μέχρι

τῆς θ'. ποίημα τοῦ ἀκαμάτου μουσουργοῦ καὶ ἀμιμήτου καλλιτέχνου Κοσμά, ὃν καθ' ἑκάστην ἐσπέραν ἠκούομεν τὴν ἐβδομάδα ταύτην. Οἱ Βίρμοι ἀπὸ τῆς Δ'. ὠδῆς μέχρι τῆς ΣΤ'. εἶναι ποίημα τῆς παρθένου Κασσιανῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τροπαῖα τῶν τεσσαρῶν πρώτων ὠδῶν εἶναι ἔργον Μάρκου τινὸς ἐπισκόπου Ἰδρουῦτος, μετὰ ταῦτα συμπληρωσαντος τὸν κανὼνα τοῦτον τόσον ἐπιτυχῶς, ὥστε οὐδόλως διαφέρει ὁ κάλαμος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ὡς εἰς καὶ μόνος νὰ συνέγραψεν αὐτόν.

Ὁ πένθιμος ἦχος ὁ πλ. β'. εἰς ὃν εἶναι τονισμένα τὰ τροπαῖα ταῦτα καθιστῶσιν αὐτὰ θρηνώδη λίκου καὶ περιπαθέστατα, ψαλλόμενα μάλιστα ἀπὸ καλῶν ψάλτην. Ὁ κανὼν ἀρχεται ἀπὸ τροπαρίου τῆς Κασσιανῆς τοῦ ἐξῆς: «Κύματι θαλάσσης τὸν κρῦψαντα πάλοι διώκτην τύραννον, ἃ ὑπὸ γῆν ἐκρυψαν τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες, ἃ ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἰ νεάνιδες τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐνδόξως γὰρ διδάξασται.» Καὶ ἐξακολουθεῖ ὁ ἐπίσκοπος Ἰδρουῦτος: «Κύριε Θεέ μου ἐξώδιον ἃ ὕμνον καὶ ἐπιτάφιον ὠδῆν σοὶ ἄσσομαι τῷ τῆ ταφῆ σου ζωῆς μου τὰς εἰσόδους διανεῖξαντι καὶ θανάτῳ τῷ θανάτῳ καὶ ἄδην θανατώσαντι.» Ἄλλ' ὅποια δύναμις ὅποῖον ὕψος ὅτε ἐν τῇ θ'. ὠδῇ λαμβάνει τὸν ἐμπνευσμένον κάλαμόν του ὁ περιπαθέστατος Κοσμάς καὶ ψάλλει τὸ πλήρες ἐλπίδος τροπαῖον.

«Μὴ ἐποδύρου μου, Μῆτερ, καθορώσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς συνέλαβες υἱόν' ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὕψωσον ἐν δόξῃ ἀπαύστως ὡς Θεὸς τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.»

Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ὑπομνήσωμεν ὅτι ἐνταῦθα τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς σήμερον δὲν ἐορτάζομεν, δυστυχῶς προσηκόντως καὶ ἀναλόγως τῆς σημαντικότητός της, ἀτε ἐμπορευόμενοι καὶ κατ' αὐτὴν καὶ περὶ πολλὰ τυρβάζοντες, ἐνῶ ἐνός μόνου ἐστὶ σήμερον χρεῖα. Ἐν τούτοις ἐκ πολλῶν ἀναμνηστικῶν νὰ δοθῆ τὸ καλὸν παράδειγμα καὶ νὰ δειχθῆ δι' ἔργων ὅτι καταννοοῦμεν τὰ ὑψηλὰ μυστήρια ἅτινα τελεῖ σήμερον ἡ ἐκκλησία ἡμῶν καὶ ὅτι τοῦλάχιστον ἀπαξ κατ' ἐνιαυτὸν ἀνυψούμεθα ὑπὲρ τὰ ἐγκόσμια. Δὲν ἤθελον δ' εἰσθεῖν περιττὸν ἵσως νὰ ἀπενθυμίσωμεν προσέτι καὶ τοῖς κατ' αὐτὰς ἐκκλησιαζομένοις, τὸ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου σου, προσκυνήσω εἰς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου, ὅπερ συνεχῶς λησμονεῖται ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν νεωτέρων.

Ἴσως πολλοὶ εὖρωσι πάντα ταῦτα ἀλλότρια τοῦ προορισμοῦ πολιτικῆς ἐφημερίδος, ἀλλ' οὗτοι ἐπελάθοντο ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ παραγωγὸς δύναμις ἐν τῷ βίῳ τῶν τε ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν εἶναι ἡ θρησκεία, ὅτι ἐπ' αὐτῆς στηρίζεται ὁ νεαρός καὶ ἀκμαῖος τῶν ἀνθρώπων βίος, ὅτι ὅπου ἡ ἐστία τῆς θρησκείας διαμένει θερμῇ, ἐκεῖ καὶ ὁ βίος συνθερμαίνεται καὶ ζωογονεῖται καὶ ὅπου αὕτη ψυχαρανθῆ ἐκεῖ καὶ ὁ βίος συμψυχρένεται καὶ φθίνει, καὶ ὅτι τούτου ἕνεκα κατὰ τοὺς μεγάλους τῶν λαῶν ἀγῶνας, ὑπὲρ ἐκείνων συνήθως ἀποβαίνει ἡ νίκη, παρ' οἷς ἡ θρησκευτικὴ συνειδήσις διασώζεται ἀκμαιοτέρα καὶ ζωηρότερα.

Θρησκεία καὶ Ἐπιστήμη

ΜΕΛΕΤΑΙ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗ

Ἐπὶ τὸν τίτλον τοῦτον ἐξεδόθη ἐπ' ἐσχάτων ἐν Τεργέστη ὑπὸ τοῦ διαπρεπούς ἐπιστήμονος κ. Ἰω. Σκαλτσούνη περισπούδαστον βιβλίον ἄξιον προσοχῆς καὶ μελέτης. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀφορᾷ εἰς σπουδαιότατον θέμα τοῦ πνευματικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου, προώριστα δὲ νὰ ἐπιδράσῃ ὠφελίμως εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν καὶ νὰ περιποιήσῃ τιμὴν εἰς τὸν πολυμαθῆ Συγγραφέα, ὡς τοιοῦτον δὲ θὰ γίνῃ ἀποδεκτὸν παρὰ παντός συλλογιζομένου ὡς ἀγαθόν τι ἐν τῇ βιολογίᾳ.

Ὁ κ. Σκαλτσούνης διὰ τῶν Μελετῶν του ἐπελάβετο ἔργου ὅπερ πρὸ πολλοῦ διεζήγουσιν περιφανεῖς ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἄνδρες καὶ θεωροῦσιν ὡς τὴν μεγίστην ὑπερίαν ἢ δύνανται νὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν πανταχόθεν ἐπιβουλευμένην ἀνθρωπίνην συνειδήσιν ἀνέλαβε ν' ἀνταπεξέλθῃ κατὰ τῶν ὑλιστικῶν καὶ ἀθεϊστικῶν ἰδεῶν του αἰῶνος ἡμῶν αἰτίνας ἐπενεργῶσιν ὀλεθρῶς ἐπὶ τῶν ἠθικῶν καὶ θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τοῦ λαοῦ, κατῆλθε δὲ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον μετὰ τῶν ὀπλων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς μαρτυρίας τῶν αἰῶνων, παλαιστῆς κρατερός καὶ παρήγορος ἀγγελοῦ.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ σήμερον ποῖαι ἀμφισβητήσεις ἐγείρονται ἐνμέσῳ τῶν Ἑυρώπ. κοινωνιῶν ὀρώσαι τὴν φύσιν καὶ τὴν ὑπόστασιν τῶν πνευματικῶν δυνάμεων καὶ τῶν πρώτων ἀρχῶν καὶ τί ὀφείλει ὁ σημερινὸς κόσμος εἰς τὰς ἀμφισβητήσεις ταύτας αἰτίνας προβάλλοντα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην συνειδήσιν ὡς πορίσματα δῆθεν τῶν πειραματικῶν ἐπιστημῶν. Ἡ σχολὴ τῶν ὑλιστῶν ποιεῖται ὀσημέραι πλεοντέρους προσηλύτους ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἡμιμαθῶν καὶ τῆς ἀπειροῦ νεότητος, ἀπειλεῖ δὲ νὰ ὑποσκάψῃ τὰ θεμέλια τοῦ πνευματικοῦ βίου, καὶ νὰ καταβιάσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν τάξιν τῶν κτηνῶν. Κατὰ τὴν θεωρίαν αὐτῆς οὐδὲν ὑπάρχει ἐκτὸς τῆς ὕλης καὶ τῶν συμφυῶν αὐτῇ δυνάμεων πάντα ἀπὸ τῆς ὕλης ἐκπορευόντα, πάντα δι' αὐτῆς διερχόντα, πάντα εἰς αὐτὴν ἀπολήγουσιν ἢ ὕλη, ἀναρχός τε καὶ ἀδιάφορος, ὅπρῃζεν ἐν τῇ αἰωνιότητι καὶ θὰ διατηρηθῆ ἐν τῇ αἰωνιότητι ὁ Κόσμος παρήχθη ἐκ τῶν τῆς ὕλης μηχανικῶν κινήσεων ἄνευ σκοποῦ, ἄνευ λόγου, ἄνευ προδιαγεγραμμένης ἰδέας τὰ ζωικὰ ὄντα ἀνεφύσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐξ αὐτομάτου γενέσεως, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐν τῶν τυχαίας ἀναφυέντων ὀργανικῶν ὄντων, εἶναι ἐστερημένος πάσης πνευματικῆς δυνάμεως καὶ ἐλευθέρως βουλήσεως νοεῖ, σκέπτεται, βούλεται, ἀποφασίζει ἐνεργεῖ καθ' ὃν τρόπον ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ αἱ μηχανικαὶ τοῦ σώματος κινήσεις ἐξαρτώμεναι ἐκ τῆς ἐπενεργείας τῶν ἐξωτερικῶν ἀντικειμένων, ἐκ τοῦ εἶδους τῆς τροφῆς καὶ ἐκ τῶν σωματικῶν ἐν γένει περιστάσεων τοῦ χώρου ἐντὸς τοῦ ὀποίου εὐρίσκειται. Αἱ ἰδέαι περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας, περὶ ἀγαθότητος καὶ ἐγκλήματος, περὶ συνειδήσεως καὶ ἐλέγχων, στεροῦνται πάσης πραγματικῆς ὑποστάσεως, εἶναι δὲ κεναὶ λέξεις μηδεμίαν ἔχουσαι σημασίαν. Ὁ ἄνθρωπος μὴ ὢν περροικισμένος δι' ἐλευθέρως πνευματικῆς δυνάμεως εἶναι ἀνεύθυνος ἐν

ταίς πράξεσιν, ὡς τὸ κτήνος δὲ καὶ τὸ φυτὸν, ἀκαταλόγιστος ἐπὶ ταῖς ἀποφάσεσι καὶ ἐνεργείαις. Αἱ ἄσκοποι καὶ μηχανικαὶ κινήσεις, αἱ πάσαι αὐτοσυνειδήσεως στερούμεναι ὀδηγοῦσι τούτων μὲν εἰς τὴν ἐγκληματικὴν, τὸν δὲ ἕτερον εἰς τὴν ἐνάρετον πράξιν. Ὁ ἠθικὸς νόμος εἶναι τυραννικὴ ἐπιπόνησις, καθ' ἣν οἱ νόμοι τῆς ὕλης δικαίως ἐπανίστανται, διότι οὕτε ὁ ἐγκληματίας εἶναι ἐλεύθερος νὰ μὴ διαπράξῃ τὸ ἐγκλημα, οὔτε ὁ ἐνάρετος ἐλευθέρως ἐνεργεῖ. Τὸ σὺμπαν εἶναι τυχαῖον σύμθεμα στερούμενον πάσης ἠθικῆς σπουδαιότητος, αἱ δὲ περὶ ὑπάρξεως ἀνωτέρου ὄντος πεποιθήσεις εἶναι νοσοῦσαι φαντασίας ἀποκυήματα ὡς εἶναι καὶ αἱ περὶ τῆς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐνοικήσεως πνευματικῆς καὶ ἐλευθέρας δυνάμεως.

Αἱ ἀπαισίαι αὗται διδασκαλίας παρεσέδυσαν δυστυχῶς ἐπ' ἐσχάτων καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ, ἥτις ἐξ αὐτῶν δεινῶς διατρέχει ἠθικοῦς καὶ κοινωνικοῦς κινδύνους. Καὶ δὲν ἐκπηγάζουσι μὲν ἐκ τῶν αὐτῶν αἰτιῶν οἱ κίνδυνοι οὗτοι, ἐξ ὧν ἐν τῇ Δύσει ἐπήγασαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ αὐτὸ ἄγουσι συμπεριφορὰς, ἐπίκεινται δὲ καὶ δεινότεροι κατὰ τὰ κοινωνικὰ αὐτῶν ἀποτελέσματα. Ἐν τῇ ἐσπερίᾳ ἐκπολιτισμὸς πολλῶν αἰώνων, κλῆρος πεφωτισμένος, ἄνδρες ἐπιφανῆ κατέχοντες θέσιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ἔξοχοι πολιτικοὶ καὶ δημοσιολόγοι ἀνταγωνίζονται καὶ ἀντιστρατεύονται κατὰ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἀποτροπαίων θεωριῶν. Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν οὔτε ὁ κλῆρος ἔχει τὴν ἰκανότητα ν' ἀντιστη, οὔτε οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος θεολογοῦντες λόγιοι, οὔτε οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες κρίνουσιν ἄξιον τῆς μερίμνης αὐτῶν τὸ σπουδαιότατον καὶ ἀκρότατον τῶν ζητημάτων, ἐξ ὧν ἤρτηται ἡ ῥύθμις καὶ ἡ δεύθυνσις πάσης πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐνεργείας, οὕτω δὲ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία κεῖται ἐκθετος καὶ ἀνυπεράσπιστος εἰς τὰς ἐπιβουλάς τοῦ ὕλισμου καὶ εἰς τὴν ἐπίρριαν τῶν ὀλεθρίων αὐτῶν δογμάτων.

Καὶ ὅμως σήμερον εἴπερ ποτὲ παρίσταται ἐπιγούσα ἡ ἀνάγκη τῆς προασπίσεως, τῆς διαφωτίσεως καὶ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος. Πολιτικὴ ἐλευθερία δὲν δύναται νὰ ἐπιδώσῃ καὶ καταστήσῃ πρόξενος κοινωνικῆς καὶ ἠθικῆς προόδου καὶ διαπλάσεως, ἐάν ὁ ἀπολαύων αὐτὴν λαὸς δὲν συνεισθάνεται τὴν ἰσχὺν τοῦ ἠθικοῦ νόμου καὶ δὲν ὀδηγεῖται εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ὑπὸ τῶν ὑπαγορεύσεων τοῦ καθήκοντος ἠθικοῦ νόμου καὶ καθήκον εἶναι λέξεις νεκρῆς καὶ ἀνεπρακτικῆς τινὸς σπουδαιότητος, ἐάν μὴ ἐρεῖδωνται ἐπὶ τοῦ κύρους ἀνωτέρου καὶ ὑπερκοσμίου Νομοθέτου.

Κατὰ τῶν ὕλιστικῶν θεωριῶν καὶ πρὸς προάσπισιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος τοῦ ἀνθρώπου ὁ κ. Σκαλτσούνης ἀντεπεξῆλθε βαρῆς καὶ κατάγει ἀληθείας νίκας διὰ τοῦ βιβλίου του, προσφέρει δὲ οὕτω πολύτιμον ὑπηρεσίαν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ ἥς ἡ συνειδήσις εἶχεν ἀνάγκη τοιοῦτου στήριγματος καὶ τοιοῦτης παρηγορίας.

Εἶναι δύσκολον ἡμῖν ν' ἀναλύσωμεν ἐν βραχείᾳ βιβλιοκρισίᾳ τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Σκαλτσούνῃ μέθοδον κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἐπιγεγομένων ζητημάτων, ἀρκούμεθα δὲ εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῆς συντόμου ἀλλ' ἐκφραστικῆς κρίσεως περιβλέπτου ἀλλοδαποῦ καθηγητοῦ ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ κ. Σκαλτσούνῃ, ὡς ὑποτοπίσεως ζωηρῶς τὸν χαρακτήρα τῆς συγγραφῆς. «Οἱ πλείστοι τῶν ἀναλαβόντων, ἔγραψεν ὁ περὶ οὗ ἀνωτέρω καθηγητῆς ὁπότεν δοκίμια τῶν μελετῶν τοῦ κ. Σκαλτσούνῃ ἐδημοσιεύθησαν πρό τινας ἐν τῇ Ἰταλικῇ γλώσσῃ, τὴν κατὰ τῆς ὕλοδοξίας πάλιν, ἀληθοῦς γαυγαλιῆς τῶν σημερινῶν κοινωνιῶν, ἀντιτάσσοις θρησκευτικὰ δόγματα. Ὁ συγγραφεὺς τῶν προκειμένων μελετῶν εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐχθρικὸν ὄπλοιστάσιον, ἔλαθε τὰ ἐχθρικά ὄπλα καὶ, ἐπισχῶν τὰ κέρατα τοῦ ἐχθροῦ, πολεμεῖ αὐτὸν ἀμειλίκτως δι' ἀκαταγωνίστου λογικῆς ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πεδίου.»

Ὁ κ. Σκαλτσούνῃς ἐν ταῖς μελέταις αὐτοῦ δὲν λαμβάνει ἐπίκουρον τὰς θρησκευτικὰς παραδόσεις καὶ τὰς μεταφυσικὰς ἀρχάς, ἀλλὰ χρώμενος τῶν

ὕλοδοξούντων ὑποδεικνυμένων μέσων καὶ δι' αὐτῶν προβαίνων εἰς τὴν λογικὴν ἐρευναν καὶ ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων, φθάνει εἰς τὴν ἀνασκευὴν τῶν θεωριῶν τοῦ ὕλισμου, εἰς τὴν μετὰ πάσης θετικότητος ἀπόδειξιν τῆς πλάνης τῶν δοξασίων αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ ἐπιβάλλον συμπέρασμα ὅτι ἡ ἀνάγκη τῶν γεγονότων, οἱ νόμοι τῆς φύσεως, αἱ διδασκαλίας τῶν φυσιοδίφων καὶ ἡ λογικὴ τῶν ὕλοδοξούντων ἄγουσιν εἰς τὴν ἀκράδαντον πεποιθήσιν περὶ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀποπλανήσεως τῶν ἀντιθρησκευτικῶν δοξασίων. Ὅντως ὁ κ. Σκαλτσούνῃς ὀδηγεῖ ἐκεῖ τὸν εὐγνώμονα ἀναγνώστην, δ' ὁδοῦ ἐμαλῆς καὶ εὐθείας.

Εἰς ἡμᾶς δὲν ἀνῆκει ν' ἀπονεύμεν τὸν ἀφελόμενον ἔπαινον εἰς τὸ ἔργον τοῦ κ. Σκαλτσούνῃ, ἀπλοῖ θαυμασταὶ αὐτοῦ ἀπευθύνομεν αὐτῷ τὴν βαθυτάτην ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης ἐκείνων οἵτινες ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ τῆς πεφωτισμένης καὶ διαυγοῦς διανοίας του, θέλουσιν εὖρει στήριγμα εἰς τὰς κλονουμένας ἐκείνας πεποιθήσεις αἰτίνας ἀπεργάζονται τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ νὰ συστήσωμεν θερμῶς τὴν μελέτην τοῦ ἔργου εἰς πάντας. Εὐρηται δὲ ἐνταῦθα ἐντῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Δημ. Μητροπούλου καὶ πωλεῖται ἀντὶ δραχ. Ν. πέντε.

Τὴν ἐπιμένειν δικηγορικὴν γνωμοδότησιν ἐπροκάλεσεν ἡ ἡμετέρα δημοτικὴ ἀρχή, ἵνα γνωρίσῃ ἐπ' ἀκριβῶς τὴν εὐθύνην τοῦ δήμου ἀπέναντι τῶν ἐκ τοῦ νομίμου παρεκβάσεων τῶν διαχειριστῶν του, πρὶν ἢ προβῆ εἰς ἐνεργείαν τῶν περαιτέρω.

Περὶ τῶν ὑποβληθέντων ἡμῖν παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Πατρῶν δύο ζητημάτων παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς:

Κυρία καὶ οὐσιώδης βᾶσις τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι ὁ προσδιορισμὸς τοῦ πρὸς πλήρωσιν τῶν κοινωνικῶν σκόπων τοῦ δήμου ἀναποφεύκτων ἐξόδων, δι' ὧν τῇ βᾶσει δέον νὰ εὐρεθῶσιν καὶ ὀρισθῶσιν οἱ πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ πόροι. Διὰ τοῦτο ὁ προϋπολογισμὸς περιέχει κατὰ τ' ἄρθρα 105 τοῦ περὶ δήμων νόμου τῆς 27 Δεκεμβρίου 1833. 1) ὅλας τὰς δημοτικὰς εἰσπράξεις τόσον τὰς σταθερὰς ὡρισμένας καὶ ἀόριστους, καθὼς καὶ τὰς μὴ σταθερὰς. 2) ὅλας τὰς δημοτικὰς δαπάνας μετὰ τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων δι' ἀπροσδοκίτους περιστάσεις, 3) ὅλα τὰ πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων συντελοῦντα μέσα.

Ἐγκριθέντος τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ Δήμαρχος κατὰ τ' ἄρθρον 109 τοῦ αὐτοῦ νόμου, διευθύνει ἐντὸς τῶν ὄρων τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου τὰ τοῦ δήμου, μὴ ἔχων τὴν ἀδειαν νὰ διατάξῃ δαπάνην ἥτις δὲν ἀναφέρεται ῥητῶς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ἐκτὸς μόνον, ὅταν διαταχθῇ παρὰ τῆς προεστῶσης ἀρχῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17, ἢ ὅταν λάβῃ τὴν πληρεξουσιότητα δι' ἰδιαιτέρων νομίμων ἀποφάσεων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλ' εἰς τῶν αὐτῶν περιστασίων δέον νὰ ἐπισυναφθῇ εἰς πᾶσαν πληρωμὴν ἢ διαταγὴ ἢ ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὁποίας αὕτη θεμελιούται. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἔσοδα τοῦ δήμου διατίθενται διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων εἰς τὰς διαφόρους ἀνάγκας αὐτοῦ, τὰ μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκδιδόμενα ψηφίσματα τῶν δημοτικῶν συμβουλίων περὶ πληρωμῆς νέων ἐξόδων πρέπει βεβαίως νὰ στηρίζονται εἴτε εἰς τὰ δι' ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ προσδιορισθέντα ἀποθεματικὰ κεφάλαια, προωρισμένα δι' ἀπροόπτους ἀνάγκας, εἴτε εἰς νέους μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ προσδιορισθέντας πόρους τὰ ψηφίσματα δὲ ταῦτα, τὰ διὰ νέας δαπάνας μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκδιδόμενα, ψηφίζονται καὶ ἐγκρίνονται καθ' ἃς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ ὁ προϋπολογισμὸς.

Ἄφου λοιπὸν ὁ δήμαρχος οὐδεμίαν ἔχει ἐξουσίαν νὰ διατάξῃ δαπάνην μὴ ἀναφερομένην ῥητῶς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, δῆλον ὅτι διατάσεων τοιαύτην δαπάνην ἐνεργεῖ πράξεις ἀπαγορευόμενας

ὑπὸ τοῦ νόμου, ὅν τὰ ἀποτελέσματα οὐδὲν ὡς βαρύνουσι τὸν δήμον οὐ εἶναι ἀντιπρόσωπος ἐντὸς τῶν διαγεγραμμένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρίων τῆς ἀντιπροσωπείας. Ἐντεῦθεν δὲ συνάγεται ἀδυστοκτῶς ὅτι ἕνεκα δαπανῶν διαταχθεισῶν ὑπὸ τοῦ δημάρχου εἴτε ἀνεπιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, εἴτε καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἐν αὐτῷ πιστώσεων, μὴ ἐγκριθεῖσάν, οὕτε βραδύτερον ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, οὐδὲ ὅπως ὑποχρεῖ τὸν δήμον εἰς τὸν δέον νὰ ἀποδοθῶσιν τὰ πρὸς πληρωμὴν τοιοῦτων δαπανῶν τυχόν καταβληθέντα χρήματα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Μαρτίου 1884.

Οἱ δικηγόροι

Π. Καλλιγᾶς.

Π. Παππαρρηγόπουλος.

Ε. Φαρᾶς.

Καὶ αὐθις αἰτιῶνται τοῦ «Φορολογουμένου» ὅτι κακῶς ἐξείμησε τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνεργείαν τῆς παρ' ἡμῖν ἀντιπολιτεύσεως τούτου προσέρχεται διότι καὶ αὐθις παρενοήθησαν τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα. Γράψαντες ὅτι ἐνταῦθα τὸ ἀντιπολιτευτικὸν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως πνεῦμα δὲν εἶναι ἀκατάσχετον, οὐδὲ γενικὸν καὶ ὅτι ἡ ἀποχωρήσασα ἀξιωματικὴ ἀντιπολίτευσις ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς, δὲν εὖρε χάριν ἐν τῇ γενικῇ τοῦ τόπου συνειδήσει, οὐδαμῶς ἐνοουόμενα νὰ συμπεριλάβωμεν ἐν τῇ διαθέσει ταύτῃ τοῦ κοινοῦ φρονήματος καὶ τὰς διαθέσεις ἡμετέρων βουλευτῶν ἢ τῶν λεγομένων πολιτευτῶν. Αὗται εἰσὶν πλέον ἢ γνωσταὶ πρὸς πάντας, διὰ τὴν ἵνα ἀνάγκη νὰ διερμηνευθῶσι παρ' ἡμῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ. Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι καὶ οἱ ἐξ βουλευτῶν ἡμῶν ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀποχωρήσασαν ἀντιπολίτευσιν, καὶ ὅτι συμμερίζονται τὰς περὶ Κυβερνήσεως ἰδέας αὐτῆς, ὥστε δὲν ἦτο χρεῖα τὰ εἴπωμεν τι περὶ τῆς γνώμης καὶ τοῦ φρονήματος αὐτῶν, οὐδὲ νὰ διερμηνεύσωμεν τούτο πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τῶν. Γράψαντες περὶ τῶν διαθέσεων τοῦ ἐνταῦθα φρονήματος εἴχαμεν ὑπ' ὄψιν, τὴν κυρίως δημοσίαν γνώμην ἥτις εὐρηται, ἐν ταῖς ἰδέαις τοῦ φορολογουμένου καὶ ἐργαζομένου πλήθους, ἃς ἐξετάζομεν πάντοτε δίχα καὶ χωρὶς τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν φρονημάτων τῶν πολιτικῶν λεγομένων κύκλων, διότι ὁμολογοῦμεν ὅτι λίαν συνεχῶς παρατηροῦμεν, ὅτι τὰ φρονήματα τούτων, ὡς πρὸς τὰ πράγματα τῆς πολιτικῆς δίστανται πρὸς τὰ ἐκείνων καὶ ὅτι συνεχῶς ἢ προϋπόθεσις ὅτι οἱ ἐντολεῖς ἔχουσι καὶ διερμηνύουσι τὸ φρόνημα τῶν ἐντολέων των, ἐστὶ νομικὸν πλάσμα, μὴ ἔχον πάντοτε πραγματικὴν ὑπόστασιν.

Ἄλλ' οὐδὲ τὰς γενομένας ἐνταῦθα ἀποπειράς πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δι' ἀγοραίων καὶ ἀκαίρων διαδηλώσεων, ἃς τὸ κοινὸν ἀπεδοκίμασεν, ἀπεδώσαμεν, κατὰ τινα τρόπον, εἰς ἅπαντας τοὺς ἡμετέρους βουλευτάς τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐξεδηλώσαμεν ἀρκούντως σαφῶς πόθεν ἐκείναι προῆλθον, διὰ τὴν μὴ ἀποδοθῶσιν εἰς ἅπαντας τοὺς ἡμετέρους βουλευτάς ἄλλως τε γνωστὸν τυγχάνει ἐνταῦθα τοῖς πᾶσιν εἰς τίνα ἀνῆκει πλέον τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν διαδηλώσεων, τῶν ὑπεδοχῶν καὶ τῶν ἀνυποδοχῶν.

Καὶ ἡ πληροφορία ἥτις δίδεται ἡμῖν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐνταῦθα ἐξακολουθεῖ νὰ διατελῇ ἡνωμένη πρὸς κοινὴν ἐργασίαν, εὐχαριστεῖ ἡμᾶς, οὐδὲ εἴχαμεν περὶ αὐτῆς ἄλλην ἰδέαν, διότι ἀντιπολίτευσις κεχωρισμένη, ἐστὶν ἀρνησις πάσης ἀγαθῆς προθέσεως καὶ ἰδιαίτερος ἀγὼν πρὸς ἐπίτευξιν ἰδιαιτέρων συμφερόντων. Ὡς ἐλυπούμεθα δὲ πολὺ ἐάν ἐγενώμεθα ἀφορμῇ, ἔστω καὶ ἀκουσίως, ἵνα διασπασθῇ ἡ καλὴ αὕτη ἐνότις, ἥτις θὰ ἔχῃ πάντως ἀγαθὰ ὑπὲρ τοῦ τόπου προθέσει.

Τέλος, ἵνα ἀπαντήσωμεν εἰς ἀπάσας τὰς καθ' ἡμῶν αἰτιάσεις, παρατηροῦμεν ὅτι εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ ἀνερευνήσαντες καὶ εὐρόντες ἐν τῷ παρελθόντι ἐκφράσεις τοῦ «Φορολογουμένου» δυσμενεῖς πρὸς τὴν κυβερνήσιν, ἵνα δείξωσι τὴν ἡμετέραν ἀστάθειαν περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, διότι ἡμεῖς αὐτοὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι τὸ δημοσίον

γραφικόν ἡμῶν σύστημα ἐστὶ πλήρες τοιούτων ἀντιφάσεων, οὐδ' εἶναι αἱ μόναι ὅσαι παραθέτουσιν οἱ ἐλέγχοντες ἡμᾶς. Τὸ ἡμέτερον σύστημα εἶναι πολὺ παλαιὸν καὶ οὐδένα ἔπρεπε νὰ ἐκπλήξῃ ἀπεκτιήσαμεν τὴν κακὴν ἕξιν νὰ μὴ συνταυτίζωμεν οὔτε τὴν προσωπικότητα ἡμῶν, οὔτε τὰς ἰδέας, οὔτε τὴν δημοσιογραφικὴν ἐργασίαν πρὸς οὐδὲν τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἄτινα δρῶσιν εἴτε ἐν τῷ σταδίῳ τῆς γενικῆς πολιτικῆς, εἴτε ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας καὶ νὰ μὴ βλέπωμεν ποσῶς ἐν τῇ δράσει ταύτῃ πρόσωπα, ἀλλὰ πράγματα καὶ ἐνεργείας, ταῦτα δὲ μόνον καὶ χωρὶς τῶν προσώπων ὑποβάλλομεν εἰς ἐλεγχὸν καὶ ὅποταν φρονοῦμεν ὅτι συμβάλλουσιν εἰς προαγωγὴν τοῦ τόπου καὶ τοῦ συμφέροντος αὐτοῦ, ἐπιδοκιμάζομεν καὶ ἐπαινοῦμεν τοὺς ἐργάτας τῶν, ὅποταν ἐξ ἐναντίου κρίνονται ἐπιζήμια ἢ ἀλυσιτελεῖ εἰς τὴν κοινὴν εὐημερίαν ἀποδοκιμάζομεν καὶ ἐλέγχομεν τοὺς εἰσηγητάς τῶν. Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν τῶν πολιτικῶν συστημάτων καὶ οὐδένα τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, εἴτε τῶν κυβερνῶντων τὴν χώραν, εἴτε τῶν ἀποβλεπόντων εἰς τὴν κυβερνήσιν αὐτῆς θεωροῦμεν ἀλάθητον, οὐδ' ἔχομεν συμφέρον νὰ θεωρῶμεν τοιοῦτον, συμβαίνει συνεχῶς διὰ ταύτας μὲν τὰς πράξεις τοῦ ἰδίου προσώπου ἢ συστήματος νὰ ἐπικροτῶμεν, δι' ἐκείνας δὲ νὰ ἐξαισιτάμεθα. Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος μας πολλάκις ἢ αὐτῇ Κυβέρνῃ καὶ ἐπὶ νῆθη καὶ κατεκρίθη διὰ διαφόρους πράξεις. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐτηρήσαμεν καὶ ἀπέναντι τῶν διαχειριζομένων τὰ τοῦ ἡμετέρου δήμου καὶ πάσης ἐνταυθα ἀρχῆς, εἴτε διοικητικῆς, εἴτε δημοτικῆς, εἴτε δικαστικῆς. Εἰς ἄλλους ἀνήκει τὸ ἐκ συστήματος ἐπαινεῖν καὶ τὸ ἐκ συστήματος ψέγειν, οὐδ' ἔχομεν λόγον νὰ φθονήσωμεν τὴν ὑπεροχὴν τοῦ συστήματος τῶν τούτου ἡμεῖς σεβόμεθα αὐτὸ, ἀλλ' ἀξιοῦμεν παρὰ τῶν ἄλλων νὰ σεβῶνται καὶ τὸ ἡμέτερον, ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται ἐντιμοὶ πολῖται ἐπιδοκιμάζοντες αὐτὸ καὶ ἐγκριτὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα ἀκλουθοῦντες αὐτὸ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ. Τὸ σύστημα ἡμῶν τοῦτο δὲν περιεποίησεν ἡμῖν θεαίως πολλὰς συμπαθείας ἐν τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις ἀλλὰ δὲν λυπούμεθα λυπούμεθα μόνον ὅτι παραγνωρίζεται ἐνίοτε καὶ παρ' ἀνδρῶν οἵτινες καλῶς τὸ ἐνοοῦσι καὶ καλῶς γνωρίζουσι τὰς δυσχερείας τοῦ καὶ τὰς πικρίας τοῦ.

Περὶ φυλλοξήρας

Ὡς γνωστὸν, πρὸ πολλῶν ἡδὴ ἐτῶν ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἐπρότεινε ἀμοιβὴν ἐκ 300,000 φράγκων διὰ τὸν ἐπινοήσαντα ἀποτελεσματικὸν καὶ ἐφαρμόσιμον πρὸς ἐξόντωσιν τῆς φυλλοξήρας μέσον. Τὰ κατ' ἔτος προτεινόμενα μέσα ἐξετάζει εἰδικὴ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ μελῶν τῆς ἀνωτάτης ἐπὶ τῆς φυλλοξήρας ἐπιτροπῆς, ἐν δὲ τῶν μελῶν τῆς εἰδικῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει καὶ ὑποβάλλει ἔκθεσιν εἰς τὴν ἐγκρισὶν τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς. Ἡ περὶ τῶν καθ' ὄλον τὸ 1883 προαθέντων μέσων κατὰ τῆς φυλλοξήρας ἔκθεσις τοῦ εἰσηγητοῦ ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ἐπὶ τῆς φυλλοξήρας ἐπιτροπῆς ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως, μετὰ φρασίν δ' αὐτῆς παραθέτομεν ὧδε ἵνα οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἔχωσιν ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς θέσεως, εἰς ἣν τὸ σπουδαιότατον τοῦτο διὰ τὴν ἀμπελοφυλίαν ζήτημα εὐρίσκειται.

II. Γεννάδιος

Ἐπιφορτισθεὶς παρὰ τῆς πρώτης εἰδικῆς ὑμῶν ἐπιτροπῆς νὰ ἐρευνήσῃ ἐν τοῖς 161 φακέλοις τοῖς ὑποβληθεῖσιν αὐτῇ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο (1883) ἐὰν ὑπάρχητις νέα πρὸς καταστροφὴν τῆς φυλλοξήρας μέθοδος ἀξία ὑποστηρίξεως, ὀφείλω, εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς, νὰ ὁμολογήσω ὑμῖν ὅτι ἐν τοῖς ὑποβληθεῖσιν ὑπομνήμασιν ἢ αὐτῇ καὶ πέρυσιν παρατηρεῖται ἀγνοία τοῦ ζητήματος.

Ἐξ ὧν τῶν μερῶν τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου ἀνέδυσαν ἐφευρεταὶ προτεινάντες ἡμῖν μεθόδους, ἐξ ὧν αἱ μὲν εἶνε ὅλως ἀνάξιοι τῆς

ὑμετέρας προσοχῆς, ὡς π. γ. ἡ ἐκκρίσις τῶν κοχλιῶν ἐν ἀλμυρῷ ὕδατι, αἱ δὲ περιστρεφόμεναι σχεδὸν ἀπασαὶ περὶ τὴν χρῆσιν δηλητηριωδῶν φυτῶν, τοξικῶν ἀλάτων, ὀξέων, τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἐν τέλει δὲ προτείνεται καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν γιγάρτων τῶν σταφυλῶν πρὸ τῆς σπορᾶς αὐτῶν. Γεγονότα καὶ πειράματα αὐθεντικά, ἀποδεικνύοντα τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν προτεινομένων μέσων, ἔλλειπουσιν ἐφέτος καθ' ὅλοκληρίαν, ὡς ἔλλειπον καὶ κατὰ τὸ 1882.

Ἄλλ' εὐτυχῶς, κύριοι, δὲν εὐρισκόμεθα πλέον ἐντελῶς ἀπαρασκευάστοι. Χάρις εἰς τὴν καταδίωξιν ἣτις ἐνεργεῖται εἰς διάφορα μέρη τῆς χώρας, ἕκαστον ἔτος φέρει ἡμῖν σπουδαῖα διδόμενα, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι εἰς τὰς πλείστας τῶν βαθειῶν καὶ πορίμων (bermé arle) γαιῶν ἢ ἄμυνα ἔχει μεγάλας ἐλπίδας ἐπιτυχίας διὰ τῆς ἐγκαίρου χρήσεως τοῦ θειανθρακικοῦ καλλίου. Αἱ οὐσαὶ ἔχουσι τόσην ἀδιαφιλονέκτον ἐνεργητικότητα, ὥστε δέον νὰ χρησιμοποιῶνται εἰς δόσεις μετρίας. Εἰς τὰ ἐντομοφθόρα φάρμακα δέον ἐκ καθήκοντος νὰ προσθεσώμεν καὶ ἕτερον ὄπλον, ὅπερ ἀφ' οὗ ὑπὸ πολλῶν ἀνηλεῶς κατεδιώχθη, γίνεται σήμερον ἀσπαστὸν μετ' ἐκτάκτου εὐμενείας. Θέλω νὰ εἶπω τὰς ἀμερικανικὰς ἀμπέλους.

Πρὸ τινῶν ἐτῶν, αἱ νεωστὶ εἰσαχθεῖσαι ἀμερικ. ἀμπέλοι ἐθεωροῦντο ὡς ἔχουσαι πάντα τὰ ἐλαττώματα. Καί τινες μὲν τούτων, πράγματι, δὲν ἦσαν ἄμοιροι πολλῶν ἐλαττωμάτων. Ἐν τούτοις κατόπιν τῆς γενομένης διαλογῆς σήμερον προτείνονται ἐν πεποιθῆσει ὡς κατάλληλοι ἵνα χρησιμεύσωσι δι' ὑποκείμενα (πρὸς ἐμβολίαισιν ἐπ' αὐτῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀμπέλου) δυνάμενα νὰ εὐδοκιμήσωσιν εἰς πολλὰς βαθείας γαίας αἱ διαφορὰ ἀγρία ριπάρια, Σολώνης, Ἰόρκ-Μαδέιρα, Βιαλλὰ καὶ Γιακουέζ. Ἡ τελευταία αὕτη διαφορὰ προτείνεται καὶ ὡς δυνάμενη εἰς τὴν μεσηθρινὴν Γαλλίαν νὰ παραγάγῃ ἀπ' εὐθείας (δηλαδὴ καὶ μὴ ἐμβολιαζομένη) ἐκλεκτὸν καρπὸν, ἰδιότης, ἄλλως, ἢ ἡ διαφορὰ αὕτη τῶν ἀμερικανικῶν ἀμπέλων χάνει ὅταν καλλιεργῆται εἰς βορεινότερα μέρη.

Ἐν τούτοις δὲν πρέπει ν' ἀποκρύψωμεν, ὅτι ἂν καὶ αἱ ρίζαι τῶν ἀμερικανικῶν ἀμπέλων ἀντέχωσιν εἰς τὰς προσβολὰς τῆς φυλλοξήρας, ἢ ἐπ' αὐτῶν ἐμβολίαισιν τῶν εὐρωπαϊκῶν διαφορῶν παρουσιάζει πολλάκις σπουδαίας ἀποτυχίας ἀναγκαζούσας τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς καὶ καθιστώσας οὕτω τὴν δαπάνην τῶν νέων φυτειῶν πολὺ ἀνωτέραν τῆς πρὸ τῆς εἰσβολῆς τῆς φυλλοξήρας συνήθους.

Ὁ ἐντιμὸς συνάδελφος ἡμῶν κ. Μαρέ ἀνέφερε τῇ ὑμετέρᾳ εἰδικῇ ἐπιτροπῇ τὰ σπουδαιότατα ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα παρήγαγεν εἰς διαφόρους ἀμπέλωνας τῆς μεσηθρινῆς Γαλλίας ἢ χρῆσις λιπασμάτων συνοδευμένων μὲ θερινὰς ἀρδεύσεις. Ὅθεν χρεωστῶ νὰ ἐπιστήσω τὴν ἰδιόζουσαν ὑμῶν προσοχὴν περὶ τὰ ἐνδιαφέροντα ταῦτα γεγονότα.

Νῦν, δ' ἐπιτρέψατέ μοι, κύριοι, νὰ ὑπενθυμίσω ὑμῖν, ὅτι τῷ 1883 ὁ κ. Δουμάς, ὁ ἐνδοξὸς ἀπάντων ἡμῶν διδάσκαλος καὶ οὐτιμὸς ἢ ἀπουσία καθίσταται τοσοῦτον ἐπαισητῆ, προκειμένου περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν 300,000 φράγκων εἶπεν, ὅτι ἤθελεν εἶνε ἱταμότης τὸ διαβεβαίωσιν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν κάποτε νὰ εὐρεθῇ ἀποτελεσματικὸν κατὰ τῆς φυλλοξήρας μέσον σύμφωνον πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ προγράμματος, ὑπεχωρήσατε δὲ τότε ἀπέναντι τῶν ἐξαιρέτων αὐτοῦ ἐπιχειρημάτων.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἢ εἰδικῇ ἐπιτροπῇ προτείνει ὑμῖν παμψηφεῖ τὰ ἀκόλουθα.

1) Ἡ ἐκ 300,000 φράγκων ἀμοιβὴ διατηρεῖται ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ, ὅτι ἐὰν τὸ προτεινόμενον πρόβλημα εἶνε δύσκολον νὰ λυθῇ, δὲν εἶνε ἐν τούτοις καὶ ἐντελῶς ἄλυτον.

2) Τὰ ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ἐπιτροπῆς (τῆς ἐπὶ τῆς φυλλοξήρας) συνηθόμενα μέσα διὰ τὸν κατὰ τῆς φυλλοξήρας ἀγῶνα ἔσονται διὰ τὸ 1884 ἢ δ'

ὕδατος κατάκλισις, ὁ διθειοῦχος ἀνθραξ καὶ τὸ θειανθρακικὸν κάλι.

Μενουδιέ

μέλος τῆς ἀνωτάτης ἐπὶ τῆς φυλλοξήρας ἐπιτροπῆς.

Ἀπάντησις προσκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Δ.

Ὁ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Δ. Δ. φιλοδωρήσας τὸ κοινὸν τῶν Πατρῶν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ ἀφορολογουμένου διὰ διατριβῆς σοφῆς ἀληθῶς καὶ ἐμβριθευστάτης, ἀγαθὸς διατριβογράφος, ἠξίωσε νὰ μνησθῇ καὶ ἐμοῦ, διότι ἐπολέμησα πρὸ τινος διὰ δημοσιεύματος, τυχόντος τῆς ἐγκρίσεως συμπάσης τῆς νοήμονος μερίδος τῆς πόλεως τὰς παρ' αὐτοῦ καὶ τινῶν ὁμοφρονούντων αὐτῷ ἐξενεχθείσας γνώμας ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ φέρου, καθότι βραδύτατα ὑποβληθεῖσιν τῶν προτάσεων ἀνέφικτος ὅλως ἦν ἢ τότε πραγματοποίησης αὐτῶν. Ἄτυχῶς ἢ ἐν τῇ διατριβῇ μυσία ἐμοῦ ἐγένετο διὰ τρόπου ἀναξίου σοβαρᾶς συζητήσεως, οἷα προσήκεν εἰς τὸν δημοσίᾳ ἐπικρίνοντα τὰς γνώμας τῶν ἄλλων. Ἡ ἀτυχῆς ἐπιφθόρος, δι' ἧς οἱ γεγερακότες οὐ μόνον τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν, ἀξιοῦσι νὰ φιλοδωρῶσι τοὺς νέους τὴν ἡλικίαν ἀλλ' ἀκμαίους τὸ φρόνημα ἔχοντας ἀντιπάλους τῶν, προβάλλοντες τὸ γελοῖον ἐπιχειρήμα τῆς οὐχὶ γεγηρακῆς ἡλικίας τῶν ἀντιδοξούντων ἀπετέλεσε καὶ διὰ τὸν ἀτυχῆ εἰς ἐπιχειρήματα λογικὰ καὶ σοβαρὰ ἐπικριτὴν μας τὸ ἀσφαλὲς ὀχύρωμα, ἐκ τοῦ ὁποῦ ὡς ἀγαθοπίστως φρονεῖ, μὲ ἔβαλε καιρῶς. Ἐλησμόνησεν ὅμως πόσον ἀνανδρὸν εἶναι συζητητῆς ἐξερχόμενος τοῦ ὀστράκου τοῦ, ἵνα δημοσίᾳ κρίνῃ ἐπὶ ζητημάτων σπουδαίων, ν' ἀφαιρῇ ἐκ τῶν ἄλλων τὸ δικαίωμα πρὸς συζήτησιν, διὰ τοῦ τετριμμένου ὡς ἄνω ἐπιχειρήματος. Ὁ ἀξιοτίμος ἔμπορος θὰ ἀποδεχθῆ νομίζομεν, ἐὰν ἡ καλὴ πίστις δὲν τὸν ἐγκατέλειπεν εἶτι, ὅτι τὸ γηράσκον στεירוῦται καὶ ἀποβαίνει ἀνίκανον πρὸς παραγωγὴν καρπῶν εὐχύμων ἂν δὲ ποτε παραγάγῃ τι, τοῦτο βεβαίως εἶναι ξηρὸν καὶ ἀνούσιον, ἐφάμιλλον δὲ πρὸς τὰς γνώσεις τοῦ ἀξιοτίμου διατριβογράφου.

Α. Σ.

Ἐπιβαλλομένη ἀπάντησις

Κυνότητος καὶ δικαιολογημένη εἶναι ἡ μέχρι τοῦδε ἡμετέρα σιωπῆ, ἐπὶ τοῦ θαθέως σύμπασαν τὴν κοινωνίαν συνταράξαντος γνωστοῦ σκανδαλώδους ἐπεισοδίου.

Νῦν ὅμως, ὅτε ἡ αὐστηρῶς κρίνασα ἡμᾶς κοινωνικὴ μερὶς, ἤρξατο νὰ ἐξετάζῃ τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τῆς δεούσης ἡρεμίας καὶ περισκέψεως, τὰ δὲ δύο δικαστικὰ συμβούλια ὀριστικῶς πλέον ἀπεφάνθησαν, νομίζομεν ὅτι μικρὰ τις ὑφ' ἡμῶν ἐξήγησις δὲν ἤθελεν εἶσθαι ὅλως περιττή.

Καὶ πρῶτον ὁ προκάτοχος τοῦ ἐν τῷ Ζαλοῦχου, ἡμέτερος ἀδελφός, ὁ ἀδίκως διασυρθεὶς ὑπὸ τῶν τὴν εὐκαιρίαν κατάλληλον πρὸς ἐκδίκησιν εὐρόντων, δὲν παρίσταται εἰς τὸ σκανδαλώδες τοῦτο ζήτημα, ὡς τοῦτο βεβαιωθήσεται διὰ τῆς ἀπ' ἀκροατηρίου ἐκτολίξεως, ἢ ὡς ἀποῦς καταγγελεύς τῇ ἀρμοδίᾳ ἀρχῇ τοῦ ποιοῦ ἀνθρώπου ἀνολαβόντος τὴν ἠθικὴν τῆς νεότητος μόρφωσιν, καὶ αἰσχροῦς ἐκμεταλλευσμένου τὴν ὑψηλὴν καὶ ἱερὰν αὐτοῦ θέσιν.

Ἐμεινεν ἐκπληκτικὸς ἅμα ἀνήγγειλα αὐτῷ, ὅτι ὁ καθηγητὴς Ζαλοῦχος, ἐν τῷ προσώπῳ συγγενοῦς ἡμῶν μαθητοῦ τοῦ θέλει νὰ προσβάλῃ, δι' εἰδεχθοῦς πράξεως, τὴν συγγενικὴν ἡμῶν τιμὴν, ὑποδεικνύων ὡς τόπον ἐκτελέσεως τὸ τοῦ Γυμνασίου κατὰστημα. Ἐμεινεν ἐμβρόντητος καὶ ἔσπευσε ὡς ἀνθρωπὸς αἰσθονόμενος ζωῆς τὰ πρὸς τὴν κοινωνίαν καθήκοντα, καὶ ὡς ἔχων ἐν ἑαυτῷ θερμὸν τῆς φιλοτιμίας τὸ αἷμα, νὰ καταγγεῖλῃ τῇ Παιδονομικῇ ἀρχῇ τὴν φρικώδη ταύτην ἀνθηκτικότητα, καὶ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς εἰς ζήτημα τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ἀφορῶν, καὶ ἐλεύθρια τὰ ἀποτελέσματα τῆς κοινωνίας συνεπαγόμενον.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν στάσιν, ἣν ἔλαβον ἐγὼ ἀπέναντι τοῦ ἀθλήτου τούτου ζητήματος, συνεργασθεῖς

αυτοπροσώπως, μετά της Παιδονομικής αρχής, όπως καταδειχθῶσι πασιφανέστερον και καταστῶσι ανεπίδεκτοι και της ελαχίστης ἀμφισβητήσεως, αἱ κακοήθεις τάσεις διδασκάλου, εἰς ὃν ἐνεπιστεύθημεν τὰ τέκνα μας, νομίζω ὅτι, ἐξεπλήρωσα καθήκον ἐπιβαλλόμενον και ὑπὸ της προσβαλλομένης τιμῆς, και ὑπὸ τοῦ ὀρθῶς ἐνοουμένου ἠθικοῦ τῆ κοινωνία συμφέροντος. Ἴσως ἐδείχθη σκληρὸς. Ἄλλ' ἔχων ὑπ' ὄψει οἱ πᾶσα ἄλλη ἐδὸς ἐνεργείας ἤθελε μὲ φέρει, ἀν' ὅχι ἐπὶ τοῦ σκίμματος τοῦ ἐγκληματίου, τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ σκίμματος τοῦ συκαφάντου, (ἀφοῦ και νῦν ὁ εὐσυνείδητος Ζαλοῦχος και μετὰ τὴν ἐπ' αὐτοφῶφ σύλληψιν, και μετὰ τὸν χαρακτηρισμὸν της πράξεως, ἀπειλεῖ ἡμᾶς καταγγελλίαν ἐπὶ συκοφαντίᾳ) ἐπροτίμησα νὰ φανῶ σκληροκάρδιος, ὅπως πᾶς τις τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, ἔστω και ἀντιφρονῶν, ἤθελε πράξει, ἀν' προσεδάλλετο ἡ οἰκογενειακὴ του τιμῆ. Ἐπράξα κακῶς; Ἄναλοισθῆτε τὸ εἰδεχθὲς και κακῶς της πράξεως; θέσατε τὴν χεῖρα εἰς τὴν καρδίαν, και ἀποφανθῆτε. Ἄν δὲ ἔχητε τέκνα σπουδάζοντα, τέκνα ἀπὸ της διανοητικῆς μορφώσεως και ἠθικῆς διαπλάσεως τῶν ὁποίων ἀναμένετε τὰς γλυκυτέρας τῶν ἐλπίδων σας, ἀναλοισθῆτε τὸν ἠθικὸν τάφον, ὅστις ἐκ της καλύψεως τοῦ ἐγκλήματος διηνοίγεται ἡμῖν, και ἀποφανθῆτε.

Μὴν ἐξετάζητε τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν στενὴν και μικρόφροναν ὄψιν, ὑφ' ἣν ἐξετάσας ὁ ἠθικολόγος της Ἀκροπόλεως ἀναποκρίτης, ἐξήμεσεν ἐναντίον τῶν καταδειχθέντων τὴν κακοήθειαν, τὰς χαμερπεστέρας ὕδρεις, (εἰς αἷς ἀργότερον θ' ἀπαντήσωμεν ἐν ἐκτάσει). Ὁ ἀδελφός μου ἔχει γενναῖον τὸν χαρακτήρα και ὑψηλὸν τὸ φρόνημα. Μεγίστην της φιλοτιμίας του τὴν προσβολὴν αἰσθανθεῖς, ἀνδρικῶς κατα ἔρριψεν τὸν παρελθ. Αὐγουστον τὴν ἀπὸ της θέσεως αὐτοῦ παραίτησιν. Οὐδὲν παρὰ Τρικοῦπη προσεδόκα ἢ προσδοκᾷ. Πάντοτε δὲ ἐκνήρυχθη ἀσπονδὸς ἐχθρὸς της ἰδιοτελείας και τοῦ χαμερποῦς συμφορῶντος. Μὴ θέλοντες νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν μαρτυρίαν τῶν κοινωνιῶν Τριπόλεως και Καλαμών ὑφ' ὧν ἐξετιμήθη και ὑπερβαλλόντως ἠγαπήθη διὰ τὴν γενναιοῦτητα και ἀφιλοκερδεῖαν και τὴν τιμίαν του καθήκοντος του ἐκπλήρωσιν, ἐπικαλούμεθα τὴν μαρτυρίαν αὐτῆς ταύτης της κοινωνίας μας, ἣτις ἀν' δὲν ἀπατώμεθα, ἐγνώρισε κατὰ ἑάθος τὴν τιμὴν και τὸν χαρακτήρα, ὡς ὑπάλληλος ἐνταῦθα ἠνύνησαν αὐστηρῶς αὐτὸς ν' ἀκολουθήσῃ. Μὴν ἀδικῆτε ἡμᾶς, διὰ μόνον τὸν λόγον της ἀτυχῆς συμπτώσεως, ἣν παρετηρήσατε εἰς τὸ σκανδαλώδες τοῦτο ζήτημα, τοῦτέστι της τε συγγενείας ἡμῶν μετὰ τοῦ προσβληθέντος μαθητοῦ, και της ἀντικακαστάσεως τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὑπὸ τοῦ ἐν τῆ μου Ζαλοῦχου, εἶναι συμπτώσεις αἰτινες ἀντιστρέφουσιν ἐνίοτε τὰς κρίσεις και σκέψεις της κοινῆς γνώμης, ὅταν αὐτὴ ὑπὸ τῶν ἐπιτηδείων παρασυρῆθῃ. Ἐξετάσατε και ταύτας ὑπὸ τὴν ἐποψίν της τιμῆς και τοῦ καθήκοντος και θὰ γνωρίσητε καλῶς, ὅτι αὐταὶ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, θεωρηθεῖσαι ὡς στερεαὶ θάσεις σκοπίμου ἀλλ' ἀδίκου ἀντιστροφῆς, ἐγρησόμευσαν ὡς προχῶματα ὀπισθεν τῶν ὁποίων ἠβουλήθησαν νὰ ἀποκρύψωσι τὸ αἰσχρὸν των και τὴν κακοήθειαν, ἀλλ' ἠπατήθησαν, διότι ἡ φαυλότης κρύπτεται ἐφ' ὠρισμένῳ χρονικῷ διαστήματι, εἶτα ὁμως ἐκγυμνομένη βράζειται πρὸς σωτηρίαν της αἰσχρῆς προσβαλλομένης ἠθικῆς.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὄχι πλείοτερα.

Πάτριαι 29 Μαρτίου 1884.

Ἡρακλῆς Οἰκονομόπουλος

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπόψε ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναφ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐπιταφίου ἀρχεται τῇ 7 ὥρᾳ. Μετὰ τὸ τέλος της ἀκολουθίας γενήσεται ἐν παρατάξει ἡ εἰθισμένη λιτανεία. Τὸν ἐπιτάφιον της Μητροπόλεως θὰ συνοδεύσωσιν αἱ πολιτικαὶ και στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ και ἡ μουσικὴ της πόλεως.

Ἡ ἀστυνομία ἡμῶν και ἡ παιδονομία θὰ

ἐνεργήσῃ ἐσβαίως σήμερον τὸ ἑσπέρας μετὰ δραστηριότητα εἰς ἐμπόδιον κατὰ τὰς λιτανείας τῶν ἐπιταφίων τὰ συνηθῆ προτεχνήματα τῶν παιδῶν, αἵτινα ἀφαίρουσιν ἀπὸ τὴν τελετὴν ταύτην τὸ σοβαρὸν και σεμνοπρεπὲς αὐτῆς· ἐπίσης και περὶ τῶν πυροβολισμῶν κατὰ της ἐπομένης τοῦ Πάσχα ἡμέρας, θὰ προνοήσωσιν αἱ ἀρχαὶ εἰς μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐκλείψῃ ἔθιμον ἐσβαρὸν ἀσχημιζὸν τὸν τόπον και λίαν ἐπικίνδυνον εἰς τοὺς κατοίκους· ἀλλὰ και αἱ συμπολίται ἡμῶν εἶναι καιρὸς πλέον νὰ κατανοήσωσιν οἰκοθεν και συναισθανθῶσιν ὅτι δὲν εἶναι συστατικὸν αὐτοῖς νὰ πανηγυρίζωσι διὰ τοιούτων τρόπων ἀγρίων ἐορτῶν κατ' ἐξοχὴν εἰρήνης και ἀγάπης.

Ἐὐχαρίστος μανθάνομεν ὅτι ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν Δήμαρχος κ. Δ. Πατριῶς εἰς τινὰ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπρότεινε τὴν ἐν τῇ πλατεῖᾳ της πόλεως ἀνδρῶν ἀνδριάντος εἰς τὸν ἀειμνήστου ἀρχιεπίσκοπον Π. Πατρῶν Γερμανόν. Ἡ πρότασις αὕτη τοῦ κ. Δημάρχου ἀνταποκρίνεται τόσον καλῶς εἰς τὰ αἰσθήματα τοῦ τόπου ὥστε ἀναμφιβόλως θέλει πραγματοποιηθῆ ἐὰν ἡ πραγματοποιήσις της ἐπιχειρησθῇ κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον. Περὶ τοῦτου θὰ εἴπωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον τὴν γνώμην ἡμῶν.

Τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἡμετέρου Βρεφοκομείου ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν προστασίαν ἐπιτροπείας ἀξιότιμων κυριῶν ἣτις θ' ἀποτελέσῃ τὴν ἀγαθὴν πρόνοιαν τῶν δυσμοίρων ἐκείνων παιδιῶν. Ἡ ἐπιτροπεία συνίσταται ἐκ τῶν κυριῶν Νίνας Βοῦδ, Θεομαῖδος Κλάους, Καλλιρῆς Χαϊρέτου, Εὐαγγελῆς Μακρυγιάννη, Κατίνης Πετμεζᾶ και Μαρίας Σακελλαροπούλου. Τὰ φιλόφρονα αἰσθήματα ὄλων τούτων τῶν ἀξιότιμων κυριῶν, γνωστῶν και ἐξ ἄλλων ὁμοίων περιστάσεων, ἐξασφαλίζουν εἰς τὰ ὄρφανὰ μητρικὴν στοργὴν και τρυφεράν πρόνοιαν.

Οἱ ἐν ταῖς ἐνεαῦθα φυλακαῖς της Ἀκροπόλεως κρατούμενοι κατὰ δίκαιον ἐκφράζουσι θερμὰ εὐχαριστήρια και θαθεῖν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν ἐνάρτερον και ἀξιότιμον κ. Φωτεινὴν Δ. Πατρίαν ἣτις μετὰ σεβασμοῦ προσέχουσα εἰς τὴν τελευταίαν θέλησιν τοῦ ἀειμνήστου πατρός της Γεωργίου Ἀκράτου διέειπεν αὐτοῖς και ἐφέτος, κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας, τὸ ἐτήσιον και ἐκ δρ. 200 κληροδοτήματά του. Ἡ μεγίστη φιλοφρονήσις ἣτις διεκόσμησε τὸν οἶον του ὡς εἰρηταὶ μακαρίτου Γ. Ἀκράτου δὲν συναπῆλθε μετὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξηκολούθησε, διὰ της ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν παραγγελιῶν του, νὰ μὲν ἀμείωτος και νὰ ἐπέρχεται τακτικὰ εἰς παρηγορίαν και ἀνακούφισιν ἀτυχῶν και πολυειδῶς κατατροχόμενων ἀδελφῶν.

Ὁ ἀπὸ της σκηνῆς τοῦ ἡμετέρου Θεάτρου διδάσκων δραματικὸς θίασος «Πρόδοξος» διεκόψε τὰς παραστάσεις ἐνεκα της μεγάλης ἐβδομάδος, ὡς ἐπαναλάβῃ δ' αὐτὰς κατὰ τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα. Ἐνεκα της τεσσαρακοστῆς τὸ θέατρον ὀλίγον ἐσυχνάζετο παρὰ τῶν οἰκογενειῶν, μ' ὄλον ὅτι ἐδείχθη ἀξίος της ὑποστηρίξεως τοῦ κοινῶς ἐλπίζομεν ἤδη ὅτι οἱ παρ' ἡμῖν φιλοθεάμονες θὰ ἔλθωσιν εἰς ὑποστήριξίν του και θὰ ἐνθαρρύνωσι τὰς προσπάθειας καλλιτεχνῶν ἀξίων συμπαιθείας. Τὰ θεωρεῖα προσφέρονται εἰς εὐθὺνὰς τιμὰς, οἱ θέλοντες δὲ νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν καλὸν θίασον δύνανται νὰ ἔχωσι τοιαῦτα και νὰ διέλθωσιν οὕτω ὀλίγας ἐσπέρας διδασκόμενοι και τερπόμενοι. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ θεάτρου ἣτις πρώτη ἀνομολογεῖ τὰς φιλοτιμίας προσπάθειας και τὴν ἐπίδοσιν τοῦ Θιάσου, θὰ μεριμνήσῃ ὅπως δύναται περὶ ἰκανοποίησεως του, συνιστῶσα αὐτὸν εἰς τὴν εὐμένειαν τοῦ κοινῶς.

Ὁ κ. Ν. Φινόπουλος ἐντιμὴ δημοσιευθεῖσιν παρ' αὐτοῦ ἐκθέσει περὶ τῶν ἔργων τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου ἀμφισβητεῖ τὴν καλὴν ἡμῶν πίστιν.

Κοῖμα δὲ εἰς τὴν ἐγνωσμένην εὐφροσύνην τοῦ κ. Ν. Φινόπουλου, νὰ μὴ ἐνοήσῃ ἀκόμη διατὶ δὲν ἀπαντήσαμεν εἰς τὴν πρόκλησιν της πλειοψηφίας τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου. Ὁ κ. Σύμβουλος ὡς

νομικὸς διακεκριμένος ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ καλλίτερα ἡμῶν τὴν ἀξίαν τῶν πλαστογεγραμμένων ἐγγράφων. Τὰ τοιαῦτα μόνον της Εἰσαγγελλας ἐπισπῶνται τὴν προσοχὴν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Μαρτίου 29.—Οἱ ἔμποροι Θεοδωρίδης και Βετόπουλος ἀνήγγειλαν τῇ ἀστυνομίᾳ ὅτι ἐκ τοῦ καταστήματος τῶν ἐκλάπη ἐν τεμάχιον ὑφάσματος μεταξωτοῦ ἐκ 30 περίπου πήχεων. Ὑποδειχθεῖς ὡς ὑποπτος ὁ Χρῆστ. Διαμαντόπουλος, κατεζητήθη ἀμέσως, και, ὁμολογήσας ὅτι εἶχε διενεργήσει τὴν κλοπὴν, ἐπέστρεψε τὸ κλαπὲν ὑφάσμα πρὸς τοὺς κυρίους του.— Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἄνδρ. Ρουμπάκης ἐκ Κερκύρας συνελήφθη ὡς ὑποπτος ὅτι ἐκλεψε δρ. 35 ἐκ τοῦ συρταρίου τοῦ Πανάγου Χρυσικοπούλου. Γενομένης ἐπ' αὐτοῦ ἐρεύνης, εὐρέθησαν τὰ κλαπέντα χρῆματα και ἀπεδόθησαν πρὸς τὸν κυρίον των, ἀποσταλέντος τοῦ κλέπτου πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα.— Ἀπριλίου 1.— ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀρείας κατόπι συμπολοῦς ὁ Δημ. Μουζος ἐτραυματίσεν ἐλαφρῶς διὰ μαχαιρίου τὸν Διον. Κεφάλαν, ἐν δὲ τῇ συνοικίᾳ Τσιβιδίου ὁ Χαρίλαος Γκίκας ἐτραυματίσεν ἐπίσης ἐλαφρῶς διὰ μαχαιρίου τὸν Κωνσταντ. Ρούσον.— Ἀπριλίου 2.— Ὁ Γεωργίος Κωνσταντινόπουλος, Ἀνατολίτης, θέλων ν' αὐτοκτονήσῃ, ἀγνωστον διὰ τίνος λόγου ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν ἐν τῇ παραλίᾳ ὁδῷ ἀγ. Ἀνδρέου, εἰδοποιηθέντες δ' ἀμέσως οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες, ἔσπευσαν και τὸν ἐξήγαγον ζῶντα, παρασχεθεῖσιν δ' αὐτῷ τῶν πρώτων περιποιήσεων, ἀπεσοβήθη της ζωῆς του ὁ κίνδυνος.— Ἀπριλίου 4. Ἀγούσης της ἀστυνομίας τὸ μέτρον ν' ἀπομακρύνῃ ἐκτῆς πλατείας «Γεωργίου» τὰς αὐτοῦθα σταθμεύσας ἀμάξας ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οἱ διευθύνοντες αὐτὰς, ἐναντιοῦνται ἐπιτηδῶν παρατηρήσεων, ἐξηκολούθουν ν' ἀποφράσωσι τὰς πύρας οἰκίας και τὰ καταστήματα, νὰ μὴ τηροῦν δὲ και τὴν ἀπαιτουμένην καθαριότητα, ἔλαθε χώραν ἐκ μέρους αὐτῶν ἀντίστασις κατὰ της ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν συνελήφθησαν οἱ πρωταίτιοι Ἄρισ. Ἀναστασίου, Ἄνδρ. Παπαδάτος, Ἄθ. Γερμανὸς και Νικόλ. Μαντουδῆς καθ' ὧν ἐγένετο ἡ δέουσα καταδίωξις.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

Οἱ ἐπὶ της πτωχεύσεως τοῦ «Ὁρέστη Τσιπούργα» ὀριστικοὶ σύνδικοι προσκαλοῦσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, τοὺς δανειστὰς της ὡς εἰρηται πτωχεύσεως, και ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ της δημοσιεύσεως της παρούσης, ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου ἐνώπιον ἡμῶν και παραδώσωσιν εἰς ἡμᾶς τοὺς συνδίκους ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ δικαιολογητικά αὐτῶν ἐγγράφα, ἐφ' ὧν στηρίζουσι τὰς κατὰ της πτωχεύσεως ταύτης ἀξιώσεις των, ἐὰν εἰσέτι δὲν τὰ κατέθεσαν ἢ δὴν προτιμῶσι νὰ καταθέσωσι ταῦτα ἐντὸς της αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἐμποροδικείου ἐπὶ ἀποδείξει. Μετὰ τοῦτο δὲ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν συνεχῶς ἀπὸ της ἐκπεύσεως της πρώτης προθεσμίας, ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν και τοῦ εἰσηγητοῦ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐμποροδικείου ἀπὸ της 4 μέχρι της 6 ὥρας μ. μ. ἐκάστης ἡμέρας πρὸς ἐξέλεξιν τῶν δανείων των. Ἡ παρούσα θέλει δημοσιευθῇ διὰ της ἐνεαῦθα ἐφημερίδος «Ὁ Φορολογούμενος».

Πάτριαι τῇ 3 Ἀπριλίου 1884.

Οἱ Ὁριστικοὶ Σύνδικοι Ὁ Εἰσηγητῆς
Γ. Καλλιωνιζῆς Π. Πέτας
Δ. Λαγογιάννης
Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Ἄ. Ἀσημάκας

Εἰς τὸ ἀρτισύστον κατὰστημα τῶν κ. κ. Δουδούμη και Καλλιωνιζῆ ἀνωθεν τοῦ κ. Κ. Φαρλοπούλου ὑπάρχει ΟΙΝΟΣ Ἰθάκης μετὰ ἑκλεκτὸς και ἀρτυνίτος ἐτῶν 2 εἰς φιάλας. Τιμὴ ἐκάστης φιάλης λ. 80 μετ' ἐπιστροφῆς της φιάλης λ. 60

χοῦ λαοῦ, θὰ πεισθῆτε δὲ τότε ὅτι ἐγὼ πράγματι, καὶ οὐχὶ μὲ τὸ ἀζημίωτον, παρέχω ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν ὄβολόν μου.

Ἐν Πάτραις τῇ 1 Μαΐου 1884.

Οἱ τοῦ αἰτούντος πληρεξ. Δικηγόροι
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ Α. ΒΟΛΚΕ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ

Ἀριθ. 2305

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

Πρὸς τὸν κ. Λουκᾶν Χ. Λιάλιον.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς 2 τρέχοντος ἐπιδοθείσης μοι διὰ δικαστικοῦ κλητήρος ἀναφορᾶς σας περὶ παρατήσεως ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρτοποιοῦ, παρατηρῶ ὑμῖν ὅτι κατὰ τὸ ἀρθρ. 27 τοῦ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1835 Βασιλ. Διατάγματος, περὶ τῶν ἀγορανομικῶν καὶ ἀστυνομικῶν διὰ τὰ τρόφιμα διατάξεων, δὲν δύνασθε νὰ ἐγκαταλείψητε τὸ κατὰ τὴν ἰσχύος σας καὶ τὴν παραγωγὴν ἀρτοῦ, εἰμὴ ἀφοῦ φανερώσητε τούτοις ἐξ ἑμῆς πρότερον εἰς τὸν Δήμαρχον, ἄλλως τε γινώσκων τὸν λόγον, οὗ τινος ἕνεκα προέβητε εἰς τὸ μέτρον τῆς παρατήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρτοποιοῦ, πιστεύω ὅτι θ' ἀνακαλέσητε τὴν περὶ τούτου δήλωσίν σας, καθόσον δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι τὸ ὑμέτερον κατὰ τὴν ἰσχύος σας, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ προσόντα πρὸς τὴν ἐξέχουσαν ποιότητα τοῦ ἀρτοῦ, καὶ τὸ εὐεργετικὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν τόπον, τυγχάνει τῆς γενικῆς ὑπολήψεως.

Παρακαλῶ ἐπομένως ὑμᾶς, ὅπως ἐντός τῆς ἡμέρας ἐγγράφως γνωστοποιήσητε ὑμῖν τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἐν λόγῳ αἰτήσεώς σας.

Πάτραι τῇ 5 Μαΐου 1884.

Ο Δήμαρχος Α. Πρόεδρος

(Τ. Σ.) Ἀλεξ. Στρατιότολας.

Αἴτησις

Λουκᾶ Χ. Λιάλιου, ἀρτοποιοῦ, κατοικοῦ Πατρῶν.

Πρὸς

τὸν Κύριον Δήμαρχον Πατρῶν.

Ἀπαντῶν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2305 τῆς 5ης τρέχοντος μηνὸς ἐγγραφόν σας καὶ αὖθις παρακαλῶ ὑμᾶς, κ. Δήμαρχε, νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ 1ης τρέχοντος μηνὸς αἰτησίν μου καὶ δεχθῆτε τὴν παραίτησίν μου, ἐκ τῆς ἐνασχήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρτοποιοῦ. Ἡ περαιτέρω ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου ὑπ' ὄψιν ἤ, τε τοπικῆ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ ὁ ἀνώτατος διοικητικὸς ἀρχὼν τοῦ τόπου μας ἀξιοῦν καθίσταται προβληματικὴ δι' οὗς καὶ ὑμεῖς εὐτυχῶς γνωρίζετε λόγους, οὐχ' ἦσαν μέχρι τῆς ἀποδοχῆς τῆς παρατήσεώς μου θὰ ἐξακολουθῶ (ὡς πάντοτε μέχρι τούδε ἐπραξα) τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου ἐπιφυλασσόμενος νὰ ζητήσω ἀποζημιώσεις παρ' ἐκείνων, οἵτινες ἐπιμένουν ἐπὶ ἀναιτιολογητῶς νὰ μὲ ζητήσιν.

Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρ. 27 τοῦ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1835 Βασιλ. Διατάγματος εἶναι εὐτυχῶς δυνατικὴ καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ δεχθῆ τὴν παραίτησίν μου καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐξ ἑμῶν ἢ ἀνωτέρω προθεσμίας, καὶ ἀφοῦ ἐγὼ καὶ διὰ τῆς ἀπὸ 1ης τρέχοντος μηνὸς ἀναφορᾶς μου πρὸς τὸν κ. Ἀστυνομικὸν Πατρῶν προσεφέρθη νὰ παραχωρήσω εἰς αὐτὸν τοὺς κλιθάνοους μου καὶ λοιπὰ ἐργαλεῖα τῆς ἀρτοποιίας καὶ νὰ παράσχω καὶ πᾶσαν εὐκολίαν χάριν τοῦ πτωχοῦ λαοῦ, ὅπως γίνῃ κατὰ δὴλον ὅτι ἐγὼ πράγματι, καὶ οὐχὶ μὲ τὸ ἀζημίωτον, παρέχω ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχαρίστως τὸν ὄβολόν μου.

Τελευτῶν παρακαλῶ ὑμᾶς, κ. Δήμαρχε, νὰ δεχθῆτε τὴν ὁμολογίαν μου περὶ τῆς ἀπέμου πρὸς ὑμᾶς εὐγνωμοσύνης μου δι' ὅσας ἐκφράζεται διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου εὐμενεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ διαθέσεις σας.

Ἐν Πάτραις τῇ 6 Μαΐου 1884.

Εὐπειθέστατος ὁ αἰτῶν

Λουκᾶς Χ. Λιάλιος

Ἀναφορὰ

Λουκᾶ Χ. Λιάλιου καὶ Βασιλείου Καράμπελα κατοίκων Πατρῶν.

Πρὸς τοὺς κυρίους Νομάρχην Ἀχαϊοῦ καὶ Ἀστυνομικὸν Πατρῶν.

Ἡ τελευταία ἀδικὸς διατίμησις τοῦ ἀρτοῦ ὡς ἦν ἐπόμενον προεκάλυψε τὴν ἐκ μέρους ἡμῶν σκέψιν, ἐὰν δυνάμεθα ἀνευ κινδύνου τῆς περιουσίας μας καὶ τῆς ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ζῶμεν, ὑπολήψεως, νὰ ἐνασχώσωμεν, ὅπερ μετερχόμεθα τοῦ ἀρτοποιοῦ ἐπαγγέλματος πρὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον. Ἐξ ἡμῶν ὁ πρῶτος προέβη καὶ ἐδήλωσεν ἐπισήμως πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Πατρῶν τὴν παραίτησίν του ἐκ τῆς ἐνασχήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ καὶ ὁ ἕτερος δὲ ἀπόφασιν ἔχει ν' ἀκολουθήσῃ τὴν αὐτὴν πορείαν, ἐὰν δὲν ἠθέλωμεν εἰσακουσθῆ παρ' ἡμῶν, εἰς τὴν εὐσυνειδησίαν τῶν ὁποίων ἀμφοτέροι πεποισθῆσιν ἔχοντες, ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἤδη προσγενομένους αἰτούμενοι τὴν θεραπείαν τῆς προσγενομένης ὑμῖν ἀδικίας. Δὲν πρόκειται ἤδη νὰ ὑποδείξωμεν ὑμῖν, διότι βεβαίως τὸ γινώσκετε, ὅτι ὁ ἐλεύθερος συναγωνισμὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις δίδει εἰς τὰ πράγματα τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν, ἢ κανονίζει ὁ κανὼν τῆς προσφοράς καὶ ζήτησεως. Ἦδη μάλιστα, ὅτε δὲν ζῶμεν ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ 1835, καθ' ἣν δὲν ὑπῆρχεν ἐμπόριον καὶ συνεπῶς συναγωνισμὸς, καὶ ἤδη ὅτε τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας ἐπολλαπλασιάσθησαν ποικιλοτρόπως, πᾶς κίνδυνος καταχρήσεως ἐξέλειπεν. Μ' ὅλα ταῦτα δύναται τις νὰ ὑπάρχῃ φρονῶν ὅτι καὶ ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις ἐνδέχεται νὰ γεννηθῇ περίπτωσις δικαιολογούσα τὰς περιοριστικὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἀρτοῦ ἐμπορίου καὶ ἐπομένως νὰ θεωρήσῃ ἀναγκαίως τὰς ἀστυνομικὰς διατίμησης, πλὴν οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῆ ὅτι αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ προσεγγίζουσι πάλιν δὲ μάλλον, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, νὰ ὑπερπιδῶσι τὸ ὄριον ἐκεῖνο, ἐντός τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ὑπάρξῃ ζῶν τοῦ ἐν λόγῳ ἐμπορίου. Ἐὰς ἴδωμεν ὅθεν κατὰ πόσον ἡ ἀστυνομικὴ περὶ ἀρτοῦ διατίμησις περιωρίσθη ἐντός τοῦ ὁρίου τούτου. Κατὰ τὴν διατίμησιν ταύτην ὠρίσθη ἡ τιμὴ τοῦ ἀρτοῦ τῆς μὲν Ἀῆς ποιότητος, ὅστις παρ' ἡμῖν εἶναι ὁ σμιγδαλίτης, εἰς λεπτὰ παλαιὰ 42, τῆς δὲ βας τοῦ ἀρτοῦ, δηλονότι τῆς κοινῆς χρήσεως εἰς λεπτὰ παλαιὰ 32. Ἠθελήσαμεν νὰ πληροφορηθῶμεν, ἐὰν εἰς ἄλλας πόλεις ἔνθα ἡ τιμὴ τῶν σιτηρῶν καὶ ἀλεύρων εἶναι ἐπωφελεστέρα καὶ ὡς ἐκ τοῦ κέντρου ἐν ᾧ κείνται, τῆς εὐρύτητος τοῦ ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν καὶ διότι δὲν βαρύνονται διὰ δημοτικῶν καὶ λιμενικῶν φόρων βαρυτάτων, ὡς ἐν τῇ πόλει μας, ἠθελήσαμεν, λέγομεν, ἐπισήμως νὰ πληροφορηθῶμεν ὑπὸ ποίους ὅρους καὶ τιμὰς πωλεῖται ὁ ἀρτος, καὶ ἀνεύρημεν ὅτι οὐδαμῶς ὑπάρχει τοιαύτη τιμὴ, πρὸς ἣν ὑποχρεώθημεν ἡμεῖς καὶ τοὶ διατελοῦντες ὑπὸ βαρυτέροις ὅροις, νὰ πωλῶμεν τὸν ἀρτον. Τούναντιον, καθ' ἃς ἔχομεν βασίμους περὶ τούτου πληροφορίας, ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ ὁ ἀρτος 1ης ποιότητος τιμᾶται λεπτὰ νέα 45 (παλ. 50), ὁ τῆς 2ας λεπτὰ νέα 40 (παλ. 45 σχεδόν), ἐν Σύρῳ ὁ τῆς 1ης ποιότητος λεπτὰ ἀγοραία 63, ἢτοι πραγματικὰ 46, ὁ τῆς 2ας 56=41, ἐν Κεφαλληνίᾳ ὁ τῆς 1ης λεπτὰ νέα 15 κατὰ λίτρα, ἢτοι κατ' ὄγκον λεπτὰ 47, καὶ ὁ τῆς 2ας λεπτὰ νέα 13=10, ἐν Ζακύνθῳ ὡσαύτως καὶ πλέον. Ἀλλὰ μήπως αἱ ἐν ταῖς κεντρικαῖς αὐταῖς ἀγοραῖς τιμαὶ τοῦ ἀρτοῦ εἶναι ὑπερβολικαί, καὶ ὑπὲρ τὸ δέον ἐπικερδεῖς εἰς τοὺς ἀρτοπώλας; Τοιοῦτον τι δὲν δύναται τις νὰ ὑποστηρίξῃ ἐννόμως ἔχων ὑπ' ὄψιν τοῦ τῶν μέγα συναγωνισμῶν, ὃν σήμερον τὸ εἶδος τῆς ἀρτοποιίας διατρέχει. Ἐὰν τὸ ἐναντίον συνέβαινε βεβαίως καὶ αἱ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις ἀγορανομικαὶ ἀρχαί, ἐπίσης εὐσυνειδύτως τὸ καθήκον των ἐκπληροῦσαι καὶ τὸν

αὐτὸν νόμον ἰσχύοντα ἔχουσαι ἠθέλων λάβει πρὸ νοίαν ὑπὲρ τοῦ πτωχοῦ λαοῦ καὶ ἐν αἰ ἀρχαὶ αὐταὶ παρημέλουν τὸ καθήκον των αἱ προϊστάμεναι τούτων ἀρχαὶ Νομαρχία καὶ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ὁποίων τελεῖται ἡ τοιαύτη πώλησις τοῦ ἀρτοῦ ἠθέλων λάβει πρόνοιαν. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τούτων τὸ ἀδικὸν τῆς ἐν λόγῳ διατίμησης ἀποδεικνύεται προφανῶς καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων.—Ὁ ἄμεσος παράγων τοῦ ἀρτοῦ εἶναι τ' ἄλευρα, τούτων δὲ ὁ σίτος. Τ' ἄλευρα, ἐξ ὧν παράγεται ὁ ἀρτος Ἀῆς ποιότητος (σμιγδαλίτης) τιμᾶται ἐνταῦθα λεπτὰ 54, ὁ δὲ τῆς βας λεπτὰ 44. Οἱ πλείστοι τῶν ἐνταῦθα μὲ τοιαύτας ἀγοράζοντες τιμὰς τ' ἄλευρα παράγουσι τοὺς πωλουμένους ἀρτους, αἱ τιμαὶ δὲ αὐταὶ τῶν ἀλεύρων δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προἰόν μονοπωλείου τοῦ εἶδους αὐτοῦ (1ου) διότι ἐνταῦθα τρία μεγάλα ὑπάρχουσιν ἐργοστάσια ἀλευροποιίας, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων μικρῶν, μεταξὺ δὲ αὐτῶν ὑπάρχει μέγας συναγωνισμὸς καὶ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ταύτης ὅτι καθ' ἑκάστην χορηγοῦσιν ἐπὶ πιστώσει τ' ἄλευρα, καὶ καθημερινῶς ἐντεῦθεν ὑφίστανται σπουδαίας ζημίας (2ου) Τ' ἄλευρα ζητοῦνται καὶ ἀγοράζονται ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω τιμὰς ἐκ πολλῶν ἐπαρχικῶν τοῦ κράτους (Κέρκυραν, Ζάκυνθον, Πύργον, Δῖον, Μεσολόγγιον κ. λ. π.). Ἐὰν δὲ αἱ τιμαὶ αὐταὶ εἶσαν ὑπερβολικαὶ πάντες οἱ ἀγορασταὶ τῶν μερῶν τούτων ἠθέλων καταφεύγει εἰς ἄλλα κέντρα καὶ ἰδίως εἰς Πειραιᾶ, ἀφοῦ τ' αὐτὰ ἔξοδα μεταφορᾶς ὑπάρχουσιν, (3ου) διότι καὶ ἡ τιμὴ αὐτῶν ἀλεύρων εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐνταῦθα τιμὴν τῶν σίτων, ἐξ ὁδῶν μεταποιήσεως καὶ δι-καίων κέρδος τῶν ἐμπορευομένων τὸ εἶδος αὐτό, καθότι, ἐὰν ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν ἐνταῦθα ἡ τῶν λεπτῶν 33 λειφθῇ ὑπ' ὄψιν, εἰς ταύτην δὲ προστεθῇ ἡ δαπάνη μεταποιήσεως καὶ ἐκπτώσεως βάρους λόγῳ καθαρισμοῦ κλπ. ἐκ λεπτῶν 5 κατ' ἐλάχιστον ὄρον, καὶ πάλιν ἀνευρίσκωμεν καθ' ὑπολογισμὸν ἀριθμῆ τῶν διαφορῶν ἀναλογίαν, ὅτι ὁ ἀρτος τῆς βας ποιότητος δὲν δύναται νὰ πωληθῇ ὀλιγώτερον τῶν 38 καὶ ὁ τῆς πρώτης ὀλιγώτερον λεπτ. 48, ἀνευ προφανοῦς ζημίας τῶν ἀρτοποιῶν.

Ἀλλὰ μήπως τὴν τιμὴν τῶν λεπτῶν 32 κατ' ὄγκον τοῦ ἀρτοῦ βας ποιότητος ἀπολαμβάνουσι καθάραν οἱ κατασκευασταὶ αὐτοῦ; ὡς εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν πρὸς πώλησιν τοῦ ἀρτοῦ αὐτοῦ ἀφίνουσιν οἱ ἀρτοποιοὶ εἰς τοὺς ἀρτοπώλας λεπτὰ 34 κατ' ὄγκον καὶ τοῦτο γίνεται οὐχὶ μόνον ἐνταῦθα ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, καὶ ἄλλως δὲν εἶναι δυνατόν ἢ νὰ γίνεσθαι καὶ ἡ ὑποδεικνυμένη εἰς ἡμᾶς καινοτομία εἶναι προδήλως ἀκατανόητος.

Μετὰ τ' ἀνωτέρω γενῶνται τὸ ἐρώτημα μήπως οἱ ἀρτοποιοὶ κατατάσσονται εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐλλείπων, ὑποχρέων νὰ ἐργάζωνται ὑπὲρ τῶν λοιπῶν, ἢ μόνον καὶ ἀνευ ὀφελείας τινός, ἀλλὰ καὶ μετὰ ζημίας;

Ταῦτα πάντα ἐκρίναμεν εὐλογον νὰ ὑποβάλλωμεν εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν, ἵνα ὡς τάχιστα διὰ νέας δικαίως διατίμησης κανονίσθη τὴν τιμὴν τοῦ ἀρτοῦ. Ἀλλ' εἰς ἡμᾶς ἠναγκασμένοι ἐπ' ὅσον ἀναγκαστικῶς ἠθέλωμεν ἐξακολουθήσει εἰς τὴν ἐνασχῆσιν τοῦ ἐπαγγέλματος μας μὲ βλάβην τῆς περιουσίας μας νὰ καταφύγωμεν δικαστικῶς, ἵνα ζητήσωμεν τὴν ἀνόρθωσιν πάσης ζημίας παρὰ τῶν κατὰ νόμον ὑποχρέων φρονούντων, ὅτι ἡ περαιτέρω ἐπιμονὴ τῶν ἀρμοδίων καὶ ὑποστήριξις τῆς ἀδικίου διατίμησης προέρχεται, ἀν' οὐχὶ ἐκ δολίας προαιρέσεως, πάντως ὅμως ἐξ ἄκρας ὀλιγωρίας.

Ἐν Πάτραις τῇ 5η Μαΐου 1884

Εὐπειθέστατοι οἱ αἰτούντες

Λουκᾶς Χ. Λιάλιος.

Βασίλειος Α. Καράμπελας.

Κεφάλαιον Ἄρθρον	ΕΣΟΔΑ	Προϋπολογισθέντα		Καθυστερούμενα		Εἰσπραχθέντα	
						Κατ' ἄρθρον	
		Δραχμ.	Λ.	Δραχμ.	Λ.	Δραχμ.	Λ.
Παρακαταθήκαι							
A							
1	Εἰς τὸ ἐνιαῦθα ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τὴν 20 Δ/βρίου 1882 κατὰ τὸν λ/σμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν π. ἔτους ὑπόλοιπον.....	2,481,801	18			2433393	01
2	Εἰσπράξεις τελωνιακαὶ τοῦ μηνὸς Δ/βρίου 1882 κατατεθεῖσαι εἰς τὸ αὐτὸ ὑποκατάστημα τὸν μῆνα Ἰανουάριον.....	28,663	37			28663	77
Ὅφειλέται.							
B							
1	Δῆμος Πατρῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1864 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἰω. Οἰκονομοπούλου..... δρ. παλ. 9510 Ὁ ἴδιος διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1876 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ν. Θωμοπούλου..... δρ. παλ. 24,000	29,915	65	29,915	65		
2	Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀξία 152 (147) ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 25,000,000.....	38,000		35,500			
3	Δημόσιον διὰ τὰ καταβληθέντα τῷ ἔτει 1853 πρὸς ἀγορὰν τοῦ Βελισαρίου.....	47,600	39	47,600	39		
4	Ὅφειλέται μεσημβρινῆς αἰμασιᾶς.....	11,312	03	11,312	03		
5	» ἀρκτικοῦ κρηπιδώματος.....	14,959		14,959			
6	» Ν. Μίχος.....	446	51	446	51		
Γ							
1	Εἰσπράξεις λιμενικῶν φόρων διὰ τοῦ Τελωνείου.....	450,000				410832	33
Τόκοι.							
Δ							
1	Τῶν κατατεθειμένων ἐν τῇ Τραπεζῇ ὡς ἄνω κεφαλαίων καὶ εἰσπράξεων πρὸς 4 0/0 ἑτησίως..... Α'. ἑξαμηνίας δρ. 50,373,92 Β'. » » 55,001,72	120,000				105375	64
2	Τῶν ὡς ἄνω ὁμολογιῶν τοῦ ἑθνικοῦ δανείου συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν κληρωθεισῶν..... Α'. ἑξαμηνίας δρ 2960 Α'. » » 290375	3,420				5863	75
Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων.....		2,226,122	13	139,737	58	3,123,865	71
Ἀνακεφαλαίωσις.							
Ἐσοδα.....		3,123,865,71					
Ἐξοδα.....		34,931,93					
Ἐπίλοιπον.....		3,088,933,92					

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
Ἐν Πάτραις τὴν 16 Ἀπριλίου 1884

ΔΗΜΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ
Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ
Ὁ Πρόεδρος
Σ. ΖΟΡΜΠΑΣ.
Τὰ μέλη
Θ. ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.
Π. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.
Π. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.
Π. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΞΟΔΑ

	Προϋπολογισθέντα		Πληρωθέντα			
	Δραχμ.	Λ.	Κατ' άρθρον		Κατὰ κεφάλ.	
	Δραχμ.	Λ.	Δραχμ.	Λ.	Δραχμ.	Λ.
Ἔργα λιμένας.						
Ἔργολάβον Π. Μανιά: διαφορά νομίσματος ἐπὶ τῇ ἀναλογία τοῦ 35/100 κατὰ τὴν σύμβασιν, διὰ γενομένη πληρωμῆς δραχ. 117,456 καὶ 47/100 δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 110, 113, 129 καὶ 14 π. ε. ἐπιταγῶν λιμενικῆς ἐπιτροπῆς (ἐπιτ. ἀρ.)	700000		4955	72		
Ἴδιον ἔργολάβον διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κυματοθραύστου ἐπὶ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ Ἀχαΐας ἀναλοῦ λιμενικοῦ ταμείου 9ης καὶ 10ης δόσεως (ἐπιταγὴ ἀρ 30 καὶ 60)	50000		18011	82		
καθαριστὴν Θ. Θερίδον καὶ ἔργολάβον τῆς καθαριότητος τοῦ μώλου ἀγ. Νικολάου καὶ τῆς αἰμασιᾶς δυνάμει ὑπ' ἀριθ. 10, 31, 36, 44, 58, 59, 66 καὶ 67 ἐπιταγῶν.	4000		2643	80	25611	34
Ἐξόδα γραφείου καὶ ὑλικῶν.						
Καρκινὰ ἔξοδα ἐπιτροπῆς, ἐπιταγαὶ ἐπ' ὀνόματι προέδρου αὐτῆς ὑπ' ἀρ. 6, 12, 17, 21, 29, 34, 41, 47, 57 καὶ 61.	300		300			
Ιω. Τούνταν τυπογράφον διὰ τυπωτικὰ καταστάσεων καὶ διπλωτύπων πρὸς εἰσπραξιν, ἐπιταγαὶ ὑπ' ἀρ. 39.	600		115			
ἐκτύπων καὶ δημοσιεύσιν ἀπολογισμοῦ τοῦ 1882 ἐπιτ. ὑπ' ἀρ. 38 ἐπ' ὀνόματι Π. Μάντζα τυπογράφου.	100		400		515	
Μισθοὶ προσωπικοῦ.						
μισθία μηχανικοῦ (ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 15 Φεβρουαρίου)	2400		293	24		
μισθία ἐπιστάτου τῶν ἔργων τοῦ λιμένος (ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31 ὅτε διεκόπισαν.)	1800		150			
μισθία γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἐπιταγαὶ 1, 13, 16, 23, 27, 32, 37, 40, 48, 56 καὶ 62.	1560		1560			
μισθία γραφέως τῆς ἐπιτροπῆς διὰ μηνιαίων ἐπιταγῶν.	720		720			
μισθία ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου—15 Φεβρουαρίου τριῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐπιτροπῆς ἐν τοῖς ζυγιστηρίοις Βα- ρῆς καὶ πληρωμὴ κοθυστερομένης τοιαύτης τῷ Α. Σέληνα (ἐπιτ. 34 καὶ 53.)	5040		1060			
μισθία κλητῆρος ἐπιτροπῆς δι' ἐπιταγῶν μηνιαίων.	540		540			
Κ. Μπακάλην ἐνοίκιον λέμβου τοῦ πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἔργων τοῦ λιμένος ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου—15 Φε- βρουαρίου.	960		120			
διὰ Τελώνου πρὸς 1 % ἐπὶ τῶν λιμενικῶν εἰσπραξέων.	4500		4108	32	8551	56
31 X. Τζάλαν ἔργολάβον διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ζυγιστηρίου καὶ τοῦ οἰκήματος τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐπι- τρ. ἐν Βαρσσοβῇ.			253	92	253	92
Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων	772520		34931	82	34931	82
Ἐπόλοιπον πρὸς ἐξίσωσιν εἰς νέον.					3088933	92
					3123865	74
Ἀνάλυσις ὑπολοίπου.						
πυροῦντα ὡς ἀντικρυς			139,737	καὶ 58		
Τραπεζὴ τὴν 20 Δ/βρίου 1883			2,922,546	καὶ 58		
ἄλλοι Δ/βρίου ἐκπιπτομένον τῶν πληρωμῶν ἴδιου μηνός			26,649	καὶ 74		
Τὸ ὅλον ὑπόλοιπον			3,088,933	καὶ 92		

ΑΝΑΦΟΡΑ

Δικατερίνης συζύγου Σ. Μοσχοπούλου κατ. Πατρών
κατά
του συζύγου της Σπυρίδωνος Μοσχοπούλου
κατοίκου Ωσαύτως.

Πρός τὸ ἐν Πάτραις Πρωτοδικεῖον.
Συνάψασα γάμον μετὰ τοῦ ἤδη συζύγου μου παρέ-
σχον αὐτῷ λόγῳ προικὸς τὰ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 53
τοῦ ἐνταῦθα συμβολαιογράφου Σ. Κοῦδα πράγμα-
τα, λόγῳ δὲ ἀνταλλαγῆς τούτων παρεχωρήθη εἰς
ἐμὲ ἢ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 5204 συμβολαίῳ τοῦ συμ-
βολαιογράφου Α. Ροδοπούλου σταφιδάμπελος.

Ἐπειδὴ ὁ σύζυγός μου οὗτος περιῆλθεν εἰς ἐ-
λάττωσιν περιουσίας ὀφείλων εἰς διαφόρους σπου-
δαία ποσὰ καὶ οὐδεμίαν ἔχων ἰδίαν περιουσίαν οὐ-
δέ ἐπάγγελμα προσοδοφόρον, ὥς ἐκ τῶν λόγων
τούτων δὲ διατρέχει κίνδυνον ἢ προικῶς περιου-
σία μου καὶ ἰδίως τὰ εἰσοδήματα αὐτῆς, ἀπερ ἐ-
κάστοτε κατὰσχουσιν οἱ δανεισταὶ οὗτοι πρὸς
πληρωμὴν τῶν χρεῶν τοῦ συζύγου μου μὴ ἀφι-
νοντες ταῦτα ὅπως χρησιμεύουσι πρὸς ἀνακούφισιν
τῶν βαρῶν τοῦ γάμου καὶ διατροφήν τῆς οἰκογε-
νείας μας κατὰ τὸν νόμιμον προορισμὸν τῶν.

Ἐπειδὴ ἐπομένως ὑπάρχει νόμιμος περίπτωσις
χωρισμοῦ τῆς προικὸς μου
διὰ ταῦτα

αἰτοῦμαι νὰ διαταχθῇ ἢ κατὰ νόμον δημοσιεύ-
σις τῆς παρούσης, κοινομένης νόμῳ ἐλαίμου ἐπὶ
τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐγείρω τὴν περὶ χωρισμοῦ προι-
κὸς ἀγωγὴν.

Πάτραι τὴν 29 Ἰαννουαρίου 1884.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος αἰτούσης
Δ. Βότσης.

Ἀρμόδιος κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύ-
σῃ τὴν παρούσαν διὰ τοιχοκολλησέως τῆς εἰσοτὰ
κατὰ νόμον μέρη καὶ καταχωρίσεως εἰς τινὰ τῶν
ἐνταῦθα ἐκδοθέντων ἐφημερίδων αὐθιγῶς πρὸς
τὴν ὑπ' ἀριθμ. 251 τῆς 15 Μαΐου 1884 ἐν τῷ
Πρωτοδικεῖῳ διατάξασαν τὴν τοιαύτην δημοσίευ-
σιν.

Πάτραι τὴν 2 Μαΐου 1884.

Ὁ αὐτὸς πληρεξούσιος
Δ. Βότσης.

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ ἀποβιώσαντος Θε-
οδώρου Ἀλμπανοπούλου εἰσηγητής.

Δαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι παρήλθεν ἢ κατὰ τὸ ἀρ-
θρ. 504 τοῦ νέου περὶ πτωχεύσεως νόμου ὀριζομέ-
νη πρὸς ἐξελεγχθῆν τῶν πιστώσεων τῆς ἐν λόγῳ
πτωχεύσεως διορία ὡς καὶ ἢ πρὸς ὀρκοδοσίαν τῶν
ἐξελεγχθέντων προθεσμία, καὶ τὸ ἀρθρον 509 τοῦ
αὐτοῦ νόμου.

Διατάσσομεν τὴν συγκάλεσιν τῶν πιστωτῶν
τῆς ἐο λόγῳ πτωχεύσεως, ὧν τὰ δάνεια ἐξηλέγ-
χθησαν καὶ ἐβεβαιώθησαν ἐνόρκως ἢ ἐγένοντο δε-
κτὰ προσωρινῶς, ἵνα διασφραξῶσι περὶ συμβιβασ-
μοῦ, ἄλλως πρὸς κήρυξιν τοῦ συναλλάγματος τῆς
ἐνώσεως καὶ πρὸς ἀντικατάστασιν ἢ διατήρησιν
τῶν ὀριστικῶν συνδίκων.

Ὁρίζομεν ἡμέραν πρὸς τὴν τοιαύτην συνέλευ-
σιν τὴν 18 τρ. μηνὸς ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν
4 μ. μ. τόπον δὲ τὸ κατάστημα τοῦ ἐνταῦθα ἐμ-
ποροδικεῖου.

Ἀναθέτομεν τῷ Γραμματεῖ τοῦ ἐνταῦθα ἐμ-
ποροδικεῖου τὴν κλητέυσιν τῶν πιστωτῶν γνωστο-
ποιουμένου τούτοις τοῦ ἀντικεμένου τῆς συνελεύ-
σεως, καὶ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διὰ τῆς
ὀρισθείσης ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐφημερίδος.

Ἐν Πάτραις τὴν 1 Μαΐου 1884.

Ὁ εἰσηγητής ἐμποροδίκης
Γ. Κοζάκος

Ὁ ὑπογραμματεὺς
Ἀσημ. Ἀσημάκκος

Ὁ πληρεξούσιος τῶν ὀριστικῶν συνδίκων τῆς
πτωχεύσεως ταύτης Δημ. Ψαροῦ, Κωνστ. Δαβα-
ρούκα καὶ Γ. Γατοπούλου δικηγόρος
Δημ. Βότσης.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΗΕΚ

δέχεται συνδρομητὰς εἰς τὸ κάλλιστον πε-
ρισδιπὸν τοῦ συρμῶ

LA SAISON

Ἔτησίᾳ συνδρομὴ τῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως:
» » διὰ τὰς Ἀθήνας δρ. 9
» » διὰ τὰς Ἐπαρχίας » 11
Ἔτησ. συνδρομὴ τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως
» » διὰ τὰς Ἀθήνας δρ. 48
» » διὰ τὰς Ἐπαρχίας » 22

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΦΙΛΙΠΠΙΣ ἀνευ ῥητίνης τριῶν ἐτῶν μέλας,
ποιότητος καὶ γεύσεως ἐξαισίως, κατὰ τὸ σύστη-
μα τοῦ Βορδώ οὐ συνιατῶσι καὶ οἱ ἱατροὶ διὰ τοὺς
ἀσθενεῖς, πωλεῖται εἰς τὸ στενὸν τοῦ Κουλουμπῆ
ὑπὸ τὴν οἰκίαν τῶν ἀδελφῶν Κινοπούλων, ὡς καὶ
εἰς τὸ ταλλίτερον οἰνοπωλεῖον τῶν ἀδελφ. Κολο-
γεωργούλα ἀντικρῶ τῆς ἀγορᾶς πρὸς τὴν ἑδὸν Κα-
λαβρύτων, πρὸς μίαν δραχμὴν παλ. ἐκάστη δκά.

Ἡ κ. ΠΡΑΞΙΘΕΑ ΜΑΡΑΤΟΥ ἀγκυθίστα ἐπὶ
μακρὸν ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ καταστήματι τῆς κ.
Ἐβρέ καὶ συνεργασθεῖσα μετ' ἄριστων τεχνιτῶν
κατηρτίσθη ἐντελὲς εἰς τὴν κατασκευὴν γυναι-
κείων πῖλων ἀπεκατεστάθη δ' ἐνταῦθα πλῆσιον
τοῦ φωτογραφείου τοῦ κ. Καληβωκῆ καὶ δέχεται
παραγγελίας παντὸς εἶδους πῖλων γυναικίῳ καὶ
παιδικῶν ὑπογενομένη ἀρίστην ἐκτέλεσιν κατὰ τὰ
ἑκαστὰ ἡμέραν καὶ δι' ὀλίγον νεώτατων Παρι-
σινῶν ἄτινα ἐπρομηθεύθη ἤδη. Ἀναλαμβάνει καὶ
τὴν κόμωσιν κριῶν.

Ἐν τῷ κλιβωτόποιεῳ τοῦ κ. Ματ. Παπαζοῖμου
κειμένῳ παρὰ τῆ πλατεῖᾳ Γεωργίου καὶ πλῆσιον
τοῦ ἐμποροδραπτικῶν καταστήματος τῶν κ. Ἀ-
δελφῶν Παπαϊωάννου, κατασκευάζονται φέρετρα
(κάσαι νεκρῶν) εἰδοποιεῖται ὁ λαμβάνων ἀνάγ-
κην τοιούτου ὅτι θὰ εὕρῃ μεγάλην συγκατάθεσιν
ὡς πρὸς τὴν τιμὴν ἀπὸ πάντα ἄλλων.

Ὁ δικηγόρος κ. Γ. Σουλιώτης εἰδοποιεῖ τοὺς
πελάτας του ὅτι μετέφερε τὸ γραφεῖον του ἐν τῇ
οἰκίᾳ Καλφαρέντζου παρὰ τῷ πρακτορεῖῳ τῆς Ἑλλ.
ἀτμοπλοικῆς εταιρίας καὶ παρὰ τοῖς γραφεῖοις
τῶν δικηγόρων Δ. Σταυροπούλου, Χ. Μαραγκοπού-
λου καὶ Δ. Βότση.

ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΑΠΕΛΛΗΣ»

Ἐπὶ τὸν ἀνωτέρω τίτλον συνέστησα ἐνταῦθα
κατὰ τὴν ἑδὸν «Ἀγίου Νικολάου» ἀνωθεν τῆς
Πιστωτικῆς Τράπεζης χρωματοπωλεῖον πλήρες,
ἐν ᾧ εὐρονται παντὸς εἶδους χρώματα, λιπέλαιον
τσιμέντο, βερνίκια, νεύτια καὶ λοιπὰ, ἐκ τῶν καλ-
λητέρων ἐργοστασιῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἐκλεκτῆς
ποιότητος, ἅτινα πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρι-
κῶς εἰς τιμὰς λιαν συμπεροῦσας καὶ 25 0/0 ἐπὶ
ἐλαττον τῶν εἰς τὰ ἄλλα χρωματοπωλεῖα ζητου-
μένων τιμῶν, διότι τὸ κατάστημά μου εἶναι ἄ
πηλλαγμένον πολλῶν ἐξόδων. Ἀναδέχομαι καὶ
ἀποστολὰς τῶν εἰδῶν τούτων εἰς τὰς ἐπαρχίας
ἅτινα δύναμαι ν' ἀποστέλλω καὶ παρασκευασμένῳ
πρὸς ἐργασίαν, κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν ἐκάστου παρα-
γγελέως ἐπιθυμίαν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Τὸ γνωστὸν ἐνταῦθα Πιλοπωλεῖον καὶ
Κατάστημα νεωτερισμῶν
ΓΚΑΛΕΚΑ καὶ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(ὁδὸς Μαζώνος, δεξιὰ γωνία ναοῦ Ἐυαγ. εἰσοδίας).
Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνοίξεως ἐπρομηθεύθη ἐκ
τῶν ἐκλεκτοτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἀγορῶν πρόσφα-
τον καὶ πλουσιωτάτην σελλογὴν ψιλικῶν ἐμπορευ-
μάτων, πῖλων, νεωτερισμῶν πολυτελείας καὶ τῆς
ἀπαραιτήτου χρήσεως διὰ τὴν ἐκλεκτὴν αὐτοῦ
πελατείαν καθότι ἐκομίσθησαν

ΑΠΑΝΤΑ ΒΑΡΙΝΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ
Πῖλοι ἀνδρικοί, νεανικοί, καὶ παιδῶν—ψάθινοι,
παναμάδες, πρίχτινοι, ἀμερινένοι, ἐλαφρότατοι καὶ
παντὸς χρώματος καὶ ποιότητος.

Πῖλοι διὰ Κυρίας καὶ Κοράσια—ἐστολισμένοι
καὶ εἰς σκελετοὺς καθὼς καὶ τὰ πρὸς στολισμὸν
αὐτῶν, ἀπειραι ποικιλίαι καὶ τῶν τελευταίων
νεωτερισμῶν.

Ἀλεξίλια (ἄμβροται καλοκαιριναί) —διὰ τὰς
Κυρίας καὶ τοὺς ἀνδρας μετὰξίνα, λινομέταξα καὶ
βαμβακερά, ἀνεξαντλήτου ἐκλογῆς.

Ἰποκάμωσα—πάσης ποικιλίας σχήματος, χρώ-
ματος καὶ ποιότητος.

Φανέλαι—σιλβούσαι ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ
μαλλίου.

Ἐνδυμασίαι παιδῶν, Σακάκια ἀνδρικὰ, Ἀνα-
ξηρίδες (ἐν αἰ. καὶ διὰ τὴν χρῆσιν τῶν θαλασσιῶν
λουτρῶν) Κάλτσαι, Ράβδοι, Λαιμοδέται, Καρφι-
τσαι, κλπ. κλπ. καὶ ἐν γένει παν ὅ,τι δύναται νὰ
φαντασθῇ τις εἶδος νεωτερισμοῦ καὶ πολυτελείας
ἐν πάσῃ ποικιλίᾳ καὶ ἰδιορρυθμίᾳ

ΑΝΕΠΙΔΕΚΤΑ ΣΥΝΑΓΩΝΙΜΟΥ

καὶ πρὸς τὴν ποιότητα, στερεότητα καὶ τάξιμάς.
Τὸ Κατάστημα τοῦτο ἀρκούντως ἤδη ἐνθαρρυν-
θὲν ἐκ τῆς γενναίας ὑποστηρίξεως τῆς πολυπληθοῦς
πελατείας του, δικαίως δύναται νὰ εὐχαρισθῇ ὡς τὸ
ἀναπτύξαν ἐν τῇ πόλει τῶν Πατρῶν τὴν ἀμιλλαν
τῆς καλαισθησίας καὶ εὐθηνίας ὡς πρὸς ἅπαντα
τὰ ἐν αὐτῷ πωλούμενα εἶδη, ὧν ἡ ποικιλία καὶ
καμψότης δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ τὴν μάλ-
λον ἰδιορρυθμὸν ἐκλογὴν τοῦ ἀγοραστοῦ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἢ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Νικο-
λάου, οἰκία τῶν κληρονόμων Α. Τζέτζου ἐμπεριέ-
χουσα δέκα πέντε δωμάτια, μαγειρεῖον, λουτήρα,
πλυταρεῖον, καρβουνασθῆκην κ.τ.λ, ἐπίσης καὶ τὸ
ὑπ' αὐτὴν μαγαζεῖον μετὰ τοῦ γραφείου καὶ τῆς
ὀπισθεν μεγάλης ἀποθήκης, ὀδόκληρος ἢ καὶ χωρι-
στά.—Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ ἀπέναντι αὐ-
τῆς κουρεῖον τοῦ κυρίου Ἰωάννου Στεριώτου.

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον
α Ζάκυνθος, πρὸς εὐκόλιαν τῶν βουλομένων νὰ
κάνωσι χρῆσιν τῶν ἱματικῶν τῆς Κυλλήνης λου-
τρῶν, θέλει κάμει ἐναρξιν ἀπὸ τῆς 16ης προσε-
χοῦς Μαΐου τοῦ διὰ τὴν γραμμὴν ταύτην δρομο-
λογίου του ὡς ἑξῆς.

Καθ' ἐκάστην ἐκτὸς τῆς τρίτης εἰς τὰς ὥρας 6
τὴν πρῶταν θέλει ἀναχωρεῖ ἀπὸ Ζάκυνθον διὰ Λίν-
τζι καὶ Κατάκωλον. Αὐθημερὸν τὴν μεσημέριαν
ἐπιστρέφον ἐκ Κατακόλου θὰ προσεγγίξῃ εἰς Λίν-
τζι καὶ Ζάκυνθον, εἰς τὸν τρόπον ὅσπερ οἱ λούρμενοι
θὰ ἐπιστρέψωσι τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς Ζάκυνθον.

Ναῦλοι ὀρίσθησαν ὡς ἀκολούθως.
Ἀπὸ Ζάκυνθον εἰς Λίντζ Α'. θέσις δρ.ν. 3,00
» » » » Β'. » » 2,50
» » » » Γ'. » » 2,—
Ἀπὸ Κατάκωλον εἰς Λίντζ Α'. θέσις δρ.ν. 4,50
» » » » Β'. » » 3,50
» » » » Γ'. » » 2,20

Καὶ τ' ἀνάπαλιν αἱ αὐταὶ τιμαί.
Χορηγοῦνται ἐπίσης καὶ εἰσιτήρια ἀνόδου καὶ
ἐπανόδου εἰς τὰς ἑξῆς τιμὰς.

Ἀπὸ Ζάκυνθον εἰς Λίντζ Α'. θέσις δρ.ν. 5,00
» » » » Β'. » » 4,25
» » » » Γ'. » » 3,50
Τὰ εἰσιτήρια ἀνόδου καὶ ἐπανόδου ἰσχύουσι
διὰ δύο ἡμέρας.